

คุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นายชัชวาล วนิชผล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ตุลาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นายชัชวาล วนิชผล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ตุลาคม 2546

๕๕๐.๓

ชัชวาล วณิชผล (2546). *คุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธม.(การจัดการ).
กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
รองศาสตราจารย์ สมชาย หิรัญกิตติ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะผู้ประกอบการและ ภูมิความรู้ความชำนาญที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมในทำเนียบผู้ประกอบการใน เว็บไซต์ www.smethai.net จัดทำโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 93 ผู้ประกอบการ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้ Spearman's rho และ Pearson สำหรับการ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรม SPSS For Window Version 11 จากการวิจัยสรุปได้ว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีประเภทธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ มากที่สุด รองลงมาคือ การให้บริการ กิจการค้าปลีก และ กิจการค้าส่ง ส่วนใหญ่ธุรกิจมีจำนวนสินทรัพย์ น้อยกว่า 30 ล้านบาท และจำนวนคนงานน้อยกว่า 15 คน โดย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นชาย อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี ก่อนที่จะมาเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ เคยเป็นพนักงานบริษัท โดยมีรายได้ก่อนมาเป็นผู้ประกอบการน้อยกว่า 30,000 บาท และส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ มาเป็นผู้ประกอบการคือ ต้องการมีธุรกิจเป็นของตนเอง

2. ข้อมูลด้านภูมิความรู้ความชำนาญกลุ่มตัวอย่างคือ ส่วนใหญ่จบระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี โดยมีประสบการณ์ทางด้านอาชีพโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 12 ปี และ ประสบการณ์ด้านการบริหารงานโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 11 ปี

3. ความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยวัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินการ พบว่า ความพึงพอใจในรายได้ ความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ด้านแนวโน้มกำไร จำนวนลูกค้า และด้านยอดขาย ความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง อยู่ในระดับพึงพอใจ และความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

4. คุณลักษณะผู้ประกอบการทั้ง 6 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ความเป็นตัวของตัวเอง ความ มีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ และความมุ่งมั่น ในความสำเร็จ คุณลักษณะทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับสูง

5. ภูมิความรู้ความชำนาญทั้งสามด้าน ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทางด้านอาชีพ และ ประสบการณ์ด้านการบริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

6. คุณลักษณะผู้ประกอบการด้าน ความมีนวัตกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากแนวโน้มทางด้านกำไร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ที่สัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จที่วัด จากความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการในการวัดโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และรายด้านประกอบด้วย แนวโน้มของกำไร ความสำเร็จเหนือคู่แข่ง และความพึงพอใจในฐานะ ผู้ประกอบการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ความพึงพอใจในรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

**ENTREPRENEURIAL ORIENTATION AND HUMAN CAPITAL AFFECTING
THE SUCCESS OF ENTREPRENEURS OF SMALL AND MEDIUM BUSINESSES
IN BANGKOK**

AN ABSTRACT

BY

MR. CHATCHAWARN WANICHPHOL

**Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Business Administration in Management
at Srinakharinwirot University**

October 2003

Chatchawarn Wanichphol. (2546). *Entrepreneurial Orientation and Human Capital Affecting the Success of Entrepreneurs of Small and Medium Businesses in Bangkok. Master Project, M.B.A. (Management)*. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor: Assoc. Prof. Somchai Hirankitti

This propose of this research is to study entrepreneurial orientation and human capital for successful in running of entrepreneurs of small and medium business. The 93 entrepreneurs from entrepreneurs' register in www.smethai.net prepared by the department of industrial promotion, the ministry of Industry. The questionnaires is tool for correct data and statistical method for data analysis is frequency, percentage, mean, standard deviation, Spearman's rho correlation coefficient and Pearson Product Moment Correlation Coefficient. SPSS for window Version 11 is used for process all analysis. Results are as follow:

1. Most of type of businesses is manufacturing followed by service provider, retailer and wholesaler, respectively. Most of businesses have fixed asset less than 30 million baht, and number of employee less than 15 workers. The entrepreneurs are male, with 31 – 40 years moreover, they have an experience in working as company employees whose earning less than 30.000 baht, and desire to run own businesses.

2. The sample group has the education level as bachelor degree and experience in occupation average 12 years and management experience average 11 years.

3. The success of entrepreneurs are measured from business performance satisfaction. The satisfaction of earning, profit, number of customers and volume of sale, social accepted, getting over the competitors are moderate level, and ownership position is high level.

4. The six dimensions of entrepreneurial orientations that compost of autonomy orientation, innovativeness orientation, risk taking orientation, competitive aggressiveness orientation, stability and learning orientation and achievement orientation was high level.

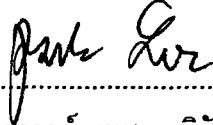
5. The human capital compost of level of education, experience in occupation and management experience are no related with entrepreneur's success.

6. The innovativeness orientation is positive related with entrepreneur's success in profit trend with significant statistical level .05.

7. The competitive aggressiveness orientation is positive related with entrepreneur's success with significant statistical level .01 and profit trend, getting over the competitors and ownership position with significant statistical level .01 and earning satisfied with significant statistic level .05.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

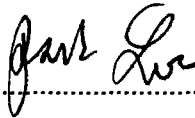

(รองศาสตราจารย์ สมชาย หิรัญกิตติ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน
(รองศาสตราจารย์ สมชาย หิรัญกิตติ)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาบริหาร
ธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรรณวิน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ สมชาย หิรัญภิตติ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และประธานการควบคุมสารนิพนธ์ อีกทั้งรองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และรองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา ซึ่งได้กรุณารับเป็นกรรมการในการสอบสารนิพนธ์และให้การช่วยเหลือแนะนำในการทำสารนิพนธ์ ตลอดจนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพแบบสอบถาม

ขอขอบคุณผู้ประกอบการทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม เจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนผู้มีส่วนร่วมในการทำวิจัยนี้ทุกท่าน

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอขอบคุณญาติ พี่ น้อง ที่เป็นกำลังใจ และคอยช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตลอดจน เพื่อนๆ MBA (การจัดการ) ที่ให้ความช่วยเหลือและแนะนำในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี

ชัชวาล วนิชย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์แบบสอบถาม	41
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	80
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า	80
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	83
อภิปรายผล	87
ข้อเสนอแนะ	90

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	96
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	104
ประวัติย่อผู้วิจัย	106

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การจำแนกวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามร่างกฎกระทรวงอุตสาหกรรม ณ วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2545	20
2	จำนวนสถานประกอบการ จำแนกตามขนาดและลักษณะวิสาหกิจ รวบรวมโดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2545.....	22
3	จำนวนสถานประกอบการ จำแนกตามขนาดและลักษณะวิสาหกิจ รวบรวมโดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2545.....	23
4	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามชนิดกลุ่มสินค้า	25
5	แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลสถานประกอบการ	40
6	แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ	45
7	แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลด้านความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ ในด้านระดับการศึกษา.....	47
8	แสดงจำนวนความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสบการณ์ ในด้านอาชีพ และ ประสบการณ์ในด้านการบริหาร.....	45
9	แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในผลการดำเนินงานทางด้านแนวโน้มของกำไรในช่วง ปี 2541 ถึง 2545 เปรียบเทียบเป็นรายปีต่อปี	47
10	แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในผลการดำเนินงานทางด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า ในช่วงปี 2541 ถึง 2545 เปรียบเทียบเป็นรายปี.....	49
11	แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในผลการดำเนินงานทางด้านแนวโน้มของยอดขาย ในช่วงปี 2541 ถึง 2545 เปรียบเทียบเป็นรายปีต่อปี	49
12	แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจในผลการดำเนินงานในด้านรายได้ การยอมรับจากสังคม ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง และ ในฐานะผู้ประกอบการ	50
13	แสดงจำนวน(ความถี่) ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	50

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน.....	53
15	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในด้านอาชีพกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน.....	55
16	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในด้านการบริหารกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน.....	58
17	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน.....	61
18	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน.....	64
19	แสดงการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการโดยใช้ลักษณะธุรกิจและชนิดสินค้าสินค้าและบริการ.....	65
20	แสดงการผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคุณลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม.....	66
21	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน.....	68
22	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน.....	71
23	แสดงการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการโดยใช้ลักษณะธุรกิจและชนิดสินค้าสินค้าและบริการ.....	73

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
24	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้าน ความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้กับความสำเร็จของผู้ ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็น รายด้าน.....	75
25	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความ ใส่ใจในความสำเร็จกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจาก ระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน.....	78

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลังจากประเทศได้ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมาในปี 2540 สถานประกอบการทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม ต้องปิดกิจการลง หรือ การชะลอโครงการธุรกิจใหม่ ๆ อันเป็นผลทำให้ ประชาชนที่เคยมีงานต้องว่างงาน ผู้จบการศึกษาใหม่ที่จะเข้าตลาดแรงงานก็ต้องประสบปัญหาการว่างงานเช่นเดียวกัน ประชาชนส่วนหนึ่งจึงหันมาประกอบอาชีพอิสระ หรือกลายมาเป็นเจ้าของกิจการเองตามกำลังความสามารถทางด้านทุนทรัพย์ และความรู้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ โดยส่วนใหญ่ก็จะเป็นธุรกิจขนาดย่อม เพื่อหารายได้มาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ในอดีตธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการดำเนินกิจการมักจะมีปัญหาและข้อจำกัดในการดำเนินกิจการ โดยผลการวิจัยของทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ชี้ให้เห็นว่าระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยประสบปัญหา อันได้แก่ ปัญหาทางด้านการตลาด ปัญหาทางด้านการขาดแคลนเงินลงทุน ปัญหาทางด้านแรงงาน ปัญหาทางด้านเทคโนโลยีการผลิต ปัญหาข้อจำกัดทางด้านการบริหารจัดการ ปัญหาการเข้าถึงบริการของรัฐ ปัญหาข้อจำกัดด้านการส่งเสริมพัฒนาขององค์กรรัฐและเอกชน และข้อจำกัดทางด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาทำให้ทางรัฐบาล เริ่มให้ความสำคัญกับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากเป็นกลุ่มกิจการจำนวนมากถึงร้อยละ 99 ของทั้งหมดที่มี ในปี 2542 (สถาบันวิจัย เพื่อการพัฒนาประเทศไทย : 2545 อ้างอิงใน www.sme.go.th) ดังจะเห็นได้จากการที่ทางกระทรวงอุตสาหกรรมได้ผลักดันการออก พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม เพื่อเป็นการส่งเสริมธุรกิจ หรือวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยให้สามารถอยู่รอด และการพัฒนาให้เติบโตไปได้

สิ่งที่เห็นเป็นรูปธรรมของทางภาครัฐในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทำหน้าที่ให้การส่งเสริมทั้งทาง ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านเทคโนโลยีการผลิต การให้ความรู้ทางด้านการจัดการ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ รวมถึงการให้คำปรึกษา โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาของรัฐในการพัฒนาศักยภาพ เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยสามารถดำรงอยู่และสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจของไทย ในด้านปัญหาเรื่องเงินทุน ทางรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนเงินทุนเพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น โดยมีธนาคารของรัฐเป็นแกนนำและธนาคารเอกชนเองก็มีส่วนร่วมในการปล่อยเงินกู้สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเช่นเดียวกัน จากที่ได้กล่าวไปข้างต้นจะเห็นว่าปัญหาหรืออุปสรรคที่มีต่อการทำวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีในอดีตเริ่มมีทิศทางที่ดีขึ้น ในอนาคตวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยคงจะมีความมั่นคงเข้มแข็งพอที่จะแข่งขันในโลกธุรกิจในยุคโลกไร้พรมแดน การค้าแบบเสรี และเติบโตจนเป็นวิสาหกิจขนาดใหญ่ต่อไปเหมือนกับธุรกิจในประเทศ

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะขาดไม่ได้คือ ผู้ประกอบการ คือผู้ที่ใช้พลังความสามารถทั้งหมดของตนเองเผชิญความเสี่ยง และความไม่แน่นอนเพื่อสร้างความเติบโตให้แก่กิจการของเขา แต่สำหรับเศรษฐกิจของชาติโดยรวมผู้ประกอบการ คือพลังทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการถือได้ว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในธุรกิจ

สมัยใหม่ เขาทั้งหลายเป็นผู้สร้างงาน และประดิษฐ์คิดค้น บุคคลลาดทั้งในและต่างประเทศและเป็นผู้จุดชนวนความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในมิติต่าง ๆ นานัปการ (อำนาจ ชีวะวิช: 2544)

จากที่ได้กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการมีความสำคัญต่อการเริ่มต้นกิจการ การดำรงอยู่และการพัฒนาไปสู่กิจการขนาดใหญ่ในอนาคต ดังนั้นจึงมีนักวิจัยพยายามที่จะหาคุณลักษณะพิเศษของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จไว้มากมาย รวมทั้งในประเทศไทยก็มีการศึกษาไว้หลายงานวิจัย แนวคิดคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ รวมถึงภูมิความรู้ความชำนาญ สำหรับงานวิจัยฉบับนี้จะได้อ้างอิงแนวคิดของ ไมเคิล เฟอรัส (วรรณ ฉายะวัฒน์ 2544: 5; อ้างอิงจาก Michael Frese. 2000. *Success and Failure of Microbusiness Owners in Africa*. P. 19) เป็นแนวทางในการวิจัย โดยการวัดระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อผลประกอบการเป็นตัวแทนในการวัดความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจในอนาคตของกิจการ และสำหรับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ด้านคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ครั้งนี้จะศึกษาจากผู้ประกอบการที่อยู่ในทำเนียบผู้ประกอบการ SMEs ในเว็บไซต์ www.smethai.net ที่จัดทำโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญของงานวิจัยครั้งนี้ แบ่งได้ดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษาจะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการ เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการประเมินตนเอง และนำไปปรับปรุงคุณลักษณะที่ดี อันจะส่งผลถึงความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ
2. จากการศึกษาจะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการ นำไปใช้ในการปรับปรุงภูมิความรู้ความสามารถของตนเอง อันจะมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ
3. ผู้สนใจเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมหรือประยุกต์ในงานวิจัยอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

เนื้อหาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และภูมิความรู้ ความชำนาญกับความสำเร็จในการประกอบการ ซึ่งวัดจากความพอใจในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการศึกษาจาก ผู้ประกอบการที่มีรายชื่ออยู่ในทำเนียบผู้ประกอบการ SMEs ใน เว็บไซต์ ชื่อ www.smethai.net ที่ได้จัดทำโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และการศึกษาครั้งนี้ได้ กำหนดช่วงเวลาสำหรับการศึกษาผลการดำเนินงานในระหว่าง ปีพ.ศ. 2541 ถึง ปี พ.ศ. 2545

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในครั้งนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากทำเนียบผู้ประกอบการ SMEs ใน www.smethai.net ที่จัดทำโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มีจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมด 1,198 บริษัท ในประเทศไทย โดยแบ่งตามประเภทธุรกิจออกเป็น 11 สินค้าและบริการ ดังต่อไปนี้ กลุ่มอาหารและอาหารสัตว์ กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม กลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง กลุ่มยาและเคมีภัณฑ์ กลุ่มพลาสติก กลุ่มเซรามิกและแก้ว กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า กลุ่มชิ้นส่วนรถยนต์ กลุ่มบรรจุภัณฑ์ กลุ่มหัตถกรรม และ กลุ่มอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

บริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 1193 ผู้ประกอบการ โดยยอมรับให้เกิดความคาดเคลื่อนได้เท่ากับร้อยละ 10 หรือเท่ากับ 0.10 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 90 ทำให้ได้จำนวนตามตัวอย่างทั้งหมด 93 ราย ทั้งนี้เนื่องจากเป็นการส่งแบบสอบถามทางจดหมาย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

- ภูมิความรู้ความชำนาญผู้ประกอบการ
 - ระดับการศึกษา
 - ประสบการณ์ในด้านอาชีพ
 - ประสบการณ์ในด้านการบริหาร
- คุณลักษณะผู้ประกอบการ 6 ด้าน
 - ความเป็นตัวของตัวเอง
 - ความมีนวัตกรรม
 - ความกล้าเสี่ยง
 - ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน

- ความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้
- ความใส่ใจในความสำเร็จ

2. ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ (วัดจากระดับความพอใจของผู้ประกอบการ)

- ระดับความพอใจระดับรายได้
- ระดับความพอใจในผลการดำเนินการ
 - แนวโน้มทางด้านกำไร
 - แนวโน้มทางด้านจำนวนลูกค้า
 - แนวโน้มทางด้านยอดขาย
- ระดับความพอใจจากการยอมรับจากสังคม
- ระดับความพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง
- ระดับความพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสำเร็จ หมายถึง ความสำเร็จที่ประเมินด้วยตัวของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งวัดด้วยความพึงพอใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย 1) ความพอใจระดับรายได้ 2) ความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน (โดยประกอบด้วย แนวโน้มทางด้านกำไร แนวโน้มทางด้านจำนวนลูกค้า และแนวโน้มทางด้านยอดขาย) 3) ความพอใจจากการยอมรับจากสังคม 4) ความพอใจในด้านความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง 5) ความพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่อยู่ในทำเนียบผู้ประกอบการ SMEs ในเว็บไซต์ www.smethai.net จัดทำโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง วิสาหกิจหรือธุรกิจที่ขนาดสินทรัพย์ และ หรือ จำนวนพนักงาน ตามที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้รวบรวมและให้คำจำกัดความไว้

ชนิดของสินค้าหรือบริการ หมายถึง การแบ่งชนิดหรือประเภทของสินค้าหรือบริการ ตามกลุ่มของอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นตามที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้กำหนด และปรากฏอยู่ใน www.smethai.net

ภูมิความรู้ความชำนาญ (Human Capital) หมายถึง ทักษะ ความรู้และประสบการณ์ ที่ผู้ประกอบการใช้ในการดำเนินการธุรกิจ ซึ่งทำการวัด โดยใช้ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในด้านอาชีพ ประสบการณ์ในด้านการบริหาร

ประสบการณ์ด้านอาชีพ หมายถึง จำนวนปีที่ทำงานในด้านที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ทั้งก่อนหน้าที่มาเป็นผู้ประกอบการและหลังจากการเป็นผู้ประกอบการ

ประสบการณ์ด้านการบริหาร หมายถึง จำนวนปีที่ทำงานในด้านที่เกี่ยวกับการบริหาร ทั้งก่อนหน้าที่มาเป็นผู้ประกอบการและหลังจากเป็นผู้ประกอบการ

ความเป็นตัวของตัวเอง หมายถึง ความตั้งใจที่จะนำตนเองสู่โอกาส และความสำเร็จ สามารถทำงานและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ชอบความอิสระ และการพึ่งพาตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง มีความเข้มแข็งมีลักษณะผู้นำ

ความมีนวัตกรรม หมายถึง ความคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น การมองเห็นโอกาสของการประกอบกิจการที่แตกต่างจากบุคคลอื่น การมีความคิดที่นำสิ่งใหม่ ๆ หรือเทคโนโลยีเข้ามาเพื่อทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

ความกล้าเสี่ยง หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้ความไม่แน่นอน โดยหวังผลตอบแทนที่สูงกว่าจากการลงทุนทำสิ่งนั้น ๆ

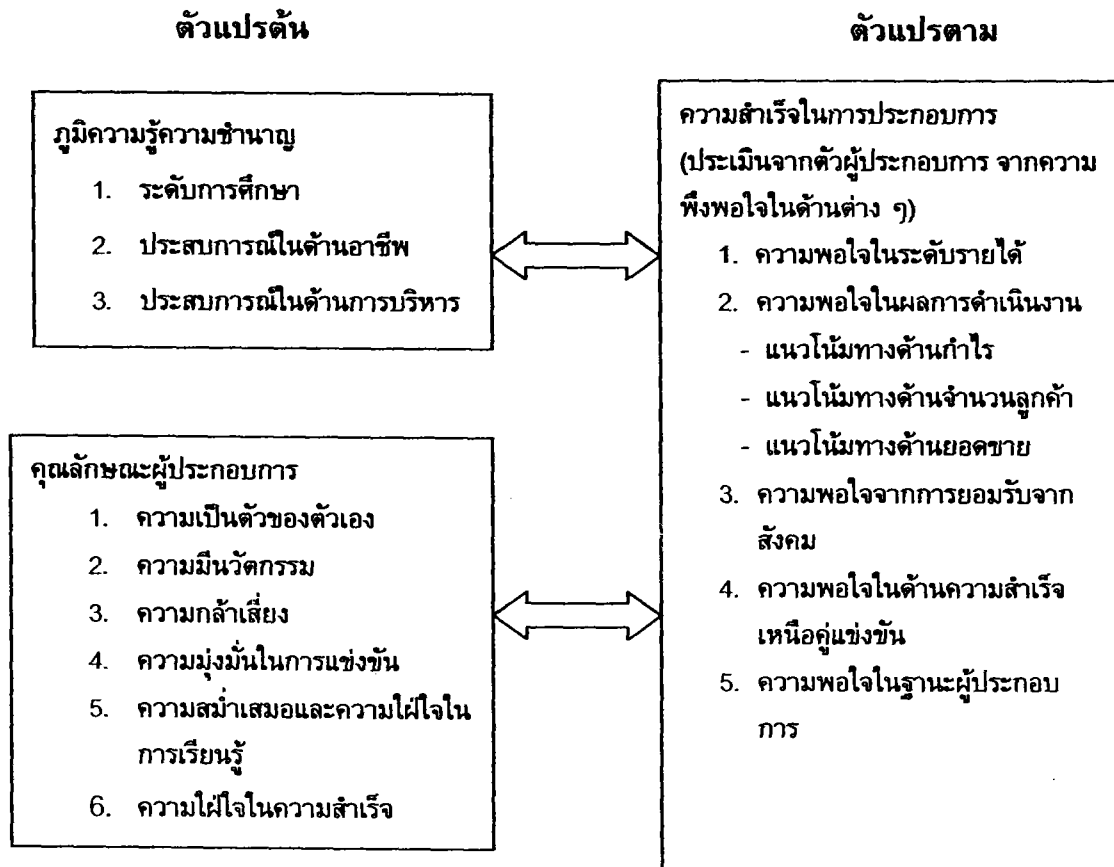
ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน หมายถึง การที่ผู้ประกอบการตั้งใจที่จะแข่งขันกับคู่แข่งในธุรกิจ มีการพัฒนาสินค้าหรือบริการให้ทันสมัย และเป็นที่พอใจต่อลูกค้า มีการวางกลยุทธ์การวางแผนงานเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ หมายถึง ผู้ประกอบการจะต้องควบคุมสภาวะจิตใจให้มั่นคง มีความหนักแน่นในการเผชิญปัญหา และรู้จักการนำเอาความผิดพลาดในอดีตมาเป็นบทเรียนในการดำเนินธุรกิจต่อไป แทนการติดยึดติดตนเองอยู่กับความผิดพลาดในอดีต

ความใส่ใจในความสำเร็จ หมายถึง ความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย มีความมานะอดทนที่จะทำงานจนกระทั่งสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ในการกำหนดมาตรฐานการทำงานที่สูง เพื่อผลงานที่เป็นเลิศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "คุณลักษณะผู้ประกอบการ และภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

สมมติฐานในการทำวิจัย

1. ภูมิความรู้ความชำนาญ

- 1.1 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- 1.2 ประสบการณ์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- 1.3 ประสบการณ์ในด้านการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

- 2.1 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- 2.2 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- 2.3 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- 2.4 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- 2.5 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
- 2.6 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการศึกษา ซึ่งจะรวมทั้งแนวความคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ
2. คุณลักษณะผู้ประกอบการ
3. การวัดความสำเร็จ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการ

ความหมายของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการ เป็นคำที่มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ที่น่าสนใจต่อไปนี้เป็น

สมชาย หิรัญภักดี (2524 : 20) แปลความหมายของผู้ประกอบการ ตามพจนานุกรมอังกฤษ Webster's new world Dictionary of America Language ไว้ว่า ผู้ประกอบการหมายถึงบุคคลที่จัดตั้งองค์การธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงภัยเพื่อหวังกำไร

ชนินทร์ ชุณหพันธ์รักษ์ (2543 : 6) ได้แปลความหมายของผู้ประกอบการตามคำจำกัดความของ ฮัสบี พิคเคิล และ รอยส์ แอล อับราฮัมสัน ซึ่งได้ให้คำจำกัดความของผู้ประกอบการคือ ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดย่อม จัดตั้ง และดำเนินงานธุรกิจโดยเผชิญกับความเสี่ยงและปัญหาต่างๆ ในการดำเนินงาน

วินิจ วีรียงวงศ์ (2532 : 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้ประกอบการคือผู้ที่มีความคิดที่จะดำเนินธุรกิจทำการก่อตั้งธุรกิจขึ้นมา และคอยระคับประคองให้ธุรกิจที่ตั้งขึ้นมามีการเจริญเติบโต

ชลยีน หงษ์ไพศาลวิวัฒน์. (2539 : 9) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ดังนี้ ผู้ประกอบการหมายถึงบุคคลที่มีความสามารถมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ จึงเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อก่อตั้งสถานธุรกิจดำเนินการผสมผสานปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ ทุน ที่ดิน แรงงานและเทคนิคการบริหาร ตลอดจนยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจ เพื่อผลกำไรและความพอใจ

อภิสิทธิ์ ประวัติเมือง. (2544 : 23) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ดังนี้ ผู้ประกอบการคือบุคคลผู้ริเริ่มก่อตั้งกิจการเป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนและดำเนินกิจการโดยยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจ เพื่อผลกำไรและความพอใจ

จากการรวบรวมความหมายของผู้ประกอบการไว้ข้างต้น จึงสรุปได้ว่าผู้ประกอบการหมายถึง ผู้ที่สามารถแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ แล้วดำเนินการจัดตั้งหรือรวมจัดตั้งองค์การธุรกิจ โดยการนำเอาทรัพยากรมาทำการบริหารเพื่อให้เกิดผลกำไรและความพอใจ โดยยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำดำเนินธุรกิจ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อความเสี่ยงและความไม่แน่นอนจากการดำเนินการและต้องเป็นผู้นำในการพากิจการให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ดังนั้นผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีคุณลักษณะพิเศษในตัว จากการศึกษาและวิจัยถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

สมชาย หิรัญภิตติ (2542 : 26) ได้สรุปคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ดีซึ่งจะประสบความสำเร็จ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

- มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างสูง เชื่อมั่นในตนเอง กล้าเสี่ยง ไม่กลัวความล้มเหลว
- มีความสามารถในการคิดหรือมีความคิดใหม่ ๆ ที่จะนำเอาแนวความคิดที่ดีมาเสริมสร้างให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจ ทำให้สิ่งที่ถูกต้องก่อนผู้อื่นเสมอ จะก่อให้เกิดข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน
- มีความสามารถทางด้านมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการจูงใจลูกน้อง มีศิลปะในการปกครองคนและดึงดูดลูกค้า มีทักษะที่ดีด้านการติดต่อสื่อสารที่ดี
- มีความสามารถในการบริหารและการวางแผน การควบคุม การจัดการองค์การ การสั่งการ การจัดหาบุคลากรตลอดจนมีความอดทนและสามารถทำงานหนักได้

ถาวร ธนะเวช ศรีสุขะโต (2543 : 25) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะหลาย ๆ ด้านของผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย

- นักวิเคราะห์โอกาส ชอบค้นคว้าหาความรู้ แสวงหาโอกาสเพื่อไปสู่ความสำเร็จ ในขณะที่มีความเสี่ยงน้อยที่สุด นักคิดที่มีความคิดสร้างสรรค์มักจะหาทางที่ดีกว่าในการทำงานต่าง ๆ
- นักแก้ปัญหาสามารถเข้าถึงปัญหาและแก้ไขด้วยความมั่นใจคือการเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรให้สำเร็จ และความสามารถแก้ไขปัญหาก็อย่างรวดเร็ว มักมองหาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อการแก้ปัญหา รู้ว่าจะต้องประเมินทางเลือกอย่างไรเพื่อที่จะแก้ปัญหาได้ง่ายที่สุด
- นักคิดที่มีเหตุผล ไม่กลัวที่จะยอมรับว่าตนเองทำผิด เมื่อผู้ประกอบการพบวิธีแก้ปัญหาแล้ว ก็จะนำวิธีแก้ไขนั้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยดูเพื่อหลีกเลี่ยงการตัดสินใจปัญหาเข้าข้างตนเอง และยอมรับการปรับปรุงด้วยวิธีที่ดีกว่า
- นักบริหารตามวัตถุประสงค์ โดยเข้าใจที่ละเอียดแต่ละงานที่ต้องทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งจะต้องมีการวางแผน การตัดสินใจทางกลยุทธ์ มักจะสรรหาหนทางที่ดีที่สุดอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย
- นักทำงาน ชอบทำกิจกรรมและต้องการความสำเร็จ เวลาส่วนตัวจะเป็นเวลาทำงานไปด้วย และจะทำทุกอย่างที่ทำได้
- นักควบคุม ผู้ประกอบการชอบที่ควบคุมงานและควบคุมด้วยตนเองได้ รู้ว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ สามารถทำงานคนเดียวได้ มีความมุ่งมั่นที่จะทำจนประสบความสำเร็จ

ชนินทร์ ชุณหพันธวัช (2543 : 7-12) ได้ทำการรวบรวมคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ จากแนวคิดของ แดน สแตนฮอฟ และ จอห์น เอฟ เบอร์เกสส์ (Steinhoff and Burgess.) ซึ่งได้ระบุคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ ไว้ 6 ประการ คือ

- มีบุคลิกภาพส่วนบุคคลที่ดี ซึ่งประกอบไปด้วย ชอบในการทำงานและทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีความริเริ่มที่ดี เติบโตในการรับภาระความเสี่ยง มีความสามารถในการจัดการ มีความสามารถทางด้านเทคนิค มีความรู้ทางด้านการศึกษา มีคุณสมบัติของการเป็นผู้นำ และมีความขยันอดทน
- มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้าและมีความรู้เกี่ยวกับลูกค้าเป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของกิจการที่ผู้ประกอบการต้องพิจารณาถึง โดยมีการติดต่อกับลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดเตรียมสินค้าและส่งสินค้าให้กับลูกค้าได้อย่างทันท่วงทีตามความต้องการของลูกค้าและมีการติดตามพฤติกรรมของผู้บริโภคและให้บริการที่ดีสม่ำเสมอกับลูกค้า
- มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อแหล่งชุมชนที่กิจการตั้งอยู่ จะส่งผลทำให้ผู้บริโภค มีความจงรักภักดีต่อกิจการ เช่นการตั้งโรงงานในเขตชุมชนจะต้องมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยของโรงงานที่ดี มีการกำจัดสิ่งสกปรกให้เกิดมลพิษต่าง ๆ มีเครื่องมือในการกำจัดของเสียเพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน
- มีจรรยาบรรณทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม กิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนับว่ามีส่วนช่วยเหลือต่อสังคมในด้านการแก้ปัญหาการว่างงาน ทำให้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ มีงานทำ นับว่าเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อคนในชุมชนนั้น ๆ
- ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ
- มีความเต็มใจในการดำเนินงานตามกฎหมายระเบียบของกิจการ

นอกจากนี้ ยังได้อธิบายคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จโดยอ้างอิงถึง ฮัล บี. พิคเคิล และ รอย แอล. อับราฮัมสัน (Pickle and Abrahamson) ซึ่งได้อธิบายคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จในธุรกิจขนาดย่อมไว้ดังนี้

- แรงผลักดัน คือ การมีแรงจูงใจที่ส่งผลทำให้ผู้ประกอบการต้องการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งประกอบไปด้วย ความรับผิดชอบ ความไว้วางใจกระฉับกระเฉง มีความคิดริเริ่ม มีความขยัน หมั่นเพียร และมีความทะเยอทะยาน
- มีความสามารถทางด้านสติปัญญา คือ ผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมจะต้องมีคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับ ความเฉลียวฉลาด มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ
- มีความสามารถทางด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ความสามารถทางด้านมนุษยสัมพันธ์ มีความสำคัญมากเพราะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำงานร่วมกัน ผู้ประกอบการจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ต่อพนักงาน ต่อคนงาน ลูกค้าและ ธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อแหล่งชุมชนที่ธุรกิจไปตั้งอยู่ด้วย
- มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร ในการประกอบธุรกิจนั้นการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลา อาจจะทำให้ด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษร เช่น การสั่งงาน ผู้ประกอบการต้องสื่อสารได้อย่างชัดเจนและให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ถ้าเป็นข้อสงสัยต้องเปิดโอกาสให้มีการซักถามและสอบถามจนเข้าใจตรงกัน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและการบรรลุถึงเป้าหมายเดียวกัน การสื่อสารอาจเป็นการสื่อสารข้อมูลไปยังบุคคล นอกจากนี้ยังรวมถึงการสื่อข้อความระหว่างธุรกิจ เช่น ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้ขายวัสดุชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่าง ๆ

- มีความรู้ความสามารถในด้านเทคนิค ผู้ประกอบการที่คิดวางแผนจะลงทุนในกิจกรรมต่าง ๆ ผู้ประกอบการควรจะต้องมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี เพราะจะทำให้การดำเนินงานง่ายและสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติงาน
- มีความสามารถในการตัดสินใจ การดำเนินงานของธุรกิจขนาดย่อมในแต่ละวัน จะมีปัญหาต่าง ๆ เข้ามากระทบต่อการดำเนินงาน ความสามารถในการตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญเพื่อการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องตัดสินใจอย่างรวดเร็วและมีความถูกต้อง ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจมากที่สุด
- ความสามารถทางด้านความคิดรวบยอด การดำเนินงานของธุรกิจขนาดย่อมผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการด้วยตนเอง ต้องทำหน้าที่ในหลาย ๆหน้าที่ ดังนั้นผู้ประกอบการที่ดีต้องมีความสามารถในเรื่องความคิดรวบยอดที่รัดกุม และครอบคลุม ผสมผสานกับการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น แก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดีซึ่งจะต้องทำให้การดำเนินงานของธุรกิจบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

อดิศักดิ์ ศรีสม (2543 : 189) ได้รวบรวมคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

- เป็นผู้ที่มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูง เมื่อประสบปัญหาหมิ่นแวมโน้มว่าจะเป็นผู้ที่มองการไกลและมีมุมมองเห็นปัญหาล่วงหน้า
- กล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง
- เป็นนักแก้ปัญหา เป็นผู้นำโดยธรรมชาติ ชอบค้นหาทางเลือกในการแก้ปัญหา สามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล ไม่ใช้อารมณ์ตัดสินใจปัญหา
- หลีกเลี่ยงการใช้อารมณ์
- เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นสูง สุขภาพดี
- มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เชื่อในทักษะและความสามารถของตนเอง
- บุคคลที่ทำงานหนัก ถือว่างานเป็นชีวิตจิตใจ

วินิจ วีรยางกูร (2532 : 19) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จในธุรกิจควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- กล้าเสี่ยงอย่างมีเหตุผล
- มีความมั่นใจในตัวเอง
- เป็นผู้ที่ชอบการทำงานหนักและทนทานต่อการทำงาน
- เป็นผู้ที่มีความสามารถในการกำหนดเป้าหมาย มีการวางแผนเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เป็นผู้พร้อมจะรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของธุรกิจ และจะต้องมีมาตรการที่จะควบคุมให้กิจการดำเนินอยู่ตลอดไป
- เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในด้านผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ และนำออกสู่ตลาด

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม (2529 : 5-11) ได้รวบรวมการศึกษาวิจัยของนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ที่ได้ทำการวิจัยผู้มีคุณลักษณะของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จแล้วนำมาประมวลไว้ โดยทำการสรุปเป็นลักษณะรวม ๆ

พบว่าคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะเป็นแนวทางที่จะเห็นถึงคุณลักษณะบางประการของผู้ที่คิดจะเป็นผู้ประกอบการหรือผู้ที่เป็นผู้ประกอบการอยู่แล้ว ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตน เพื่อจะได้เป็นเครื่องนำทางก่อให้เกิดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ คุณลักษณะดังกล่าวมีดังนี้

- ความกล้าเสี่ยง ผู้ประกอบการจำชอบงานที่มีความเสี่ยงในระดับปานกลาง โอกาสที่จะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งความเสี่ยงระดับนี้ ผู้ประกอบการได้ประเมินไว้แล้วว่า ไม่เกินความสามารถที่จะให้บรรลุความสำเร็จ
- ต้องการความสำเร็จ ผู้ประกอบการมีความทะเยอทะยานความสำเร็จ คือ เป็นผู้มุ่งมั่นที่จะใช้ปัญญา พลังความรู้ที่มีอยู่ทั้งหมด ท่วมเทกองทำงานทุกอย่างให้บรรลุผลสำเร็จ
- ความรู้จักผูกพันต่อเป้าหมาย เมื่อผู้ประกอบการได้ตั้งเป้าหมายแล้ว เขาจะแสวงหาความต้องการประสบความสำเร็จแก่ตัวเองและแก่บุคคลอื่นที่อยู่รอบตัว ความรู้สึกต่อเป้าหมายนี้จะท่วมท้นทั้งหมด
- ความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น นอกจากใช้ความสามารถในการทำงานแล้ว จะต้องมีความสามารถที่จะชักจูงเพื่อโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นให้ได้รับความร่วมมือด้วยวิธีจักใช้ความสามารถในการบริหารงาน สร้างทัศนคติ แรงจูงใจต่อผู้ร่วมงานให้เข้าใจการดำเนินงานและเต็มใจปฏิบัติงานตามที่ได้วางแผนไว้ หากไม่มีความสามารถจะโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นร่วมมือด้วยแล้ว แผนงานที่ได้วางไว้ก็จะไม่สามารถปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้
- ยืนหยัดต่อสู้และทำงานหนัก ผู้ประกอบการจะเป็น ผู้ที่ทำงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างเต็มความสามารถเสมือนความอยู่รอดขึ้นอยู่กับเป้าหมาย และทำงานอย่างเต็มพลังกำลัง ความชำนาญ ความสามารถ ผูกพันอยู่กับงานอย่างเต็มที่ ยืนหยัดและทำงานหนักแม้ว่าจะเผชิญกับโชคร้ายอย่างหนักก็ไม่หยุดยิ่ง ผู้ประกอบการพร้อมที่จะเผชิญกับงานและแข็งกล้าขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่มีความกดดัน
- มีความกระตือรือร้นและไม่หยุดนิ่ง
- เรียนรู้จากประสบการณ์หรือใช้ผลสะท้อนในอดีต ผู้ประกอบการจะนำความรู้ ประสบการณ์ และผลสะท้อนที่เกิดจากการปฏิบัติในอดีต มาประยุกต์ใช้งานในอนาคต
- มีความรับผิดชอบ ผู้ประกอบการจะรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจไม่ว่าผลนั้นจะดีหรือไม่ ผู้ประกอบการเชื่อว่าความสำเร็จเกิดขึ้นจากความพยายามเอาใจรับผิดชอบ ไม่ใช่เกิดจากโชคหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ผู้ประกอบการที่ดีจะต้องขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา ไม่ว่าจะมีความรู้ทั่วไป ทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม กฎหมาย และอื่น ๆ มาประกอบด้วย เพื่อช่วยให้สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง
- ความสามารถในการบริหาร ผู้ประกอบการจะต้องมีลักษณะเป็นผู้นำ ใช้เวลาในการทำงานร่วมกับคนหลายระดับแตกต่างกันออกไปตามภาวะการเติบโตของกิจการ ลักษณะความเป็นผู้นำในแต่ละระดับก็แตกต่างกันไป เช่น ในระยะแรกของการดำเนินการ ผู้ประกอบการจะเป็นผู้ลงมือทำทุกอย่างด้วยตนเองเป็นตัวอย่างในการทำงานหนักเพื่อความสำเร็จ เอาใจใส่ความเป็นอยู่ของผู้ร่วมงาน ให้คำแนะนำ และแนวทางในการทำงาน เมื่อธุรกิจเติบโตขึ้นผู้ประกอบการควรเปลี่ยนแปลงการบริหาร โดยมีความเชื่อและมั่นใจในพนักงานที่ตั้งใจทำงานให้มาก แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ลูกน้อง และในที่สุดปล่อยให้ดำเนินการเอง เพื่อให้ตนได้มีเวลามากขึ้นในด้านความคิดสร้างสรรค์ หาช่องทางพัฒนาผลิตภัณฑ์ หาดตลาดใหม่ ขยายกิจการ ลงทุนใหม่

รู้หลักการใช้เหตุผล วางแผนงาน สั่งการ ตัดสินใจจัดหาคนมาทำงาน ควบคุมให้คนทำงานตามแนวทางวางไว้ กล้าผจญกับแรงกดดัน กล้าจ้างผู้บริหารผู้เชี่ยวชาญมากกว่าที่จะจ้างเพราะความเป็นญาติหรือเป็นเพื่อน

- มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่พอใจในสิ่งที่เป็นอยู่ แต่จะนำประสบการณ์ที่ผ่านมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์หาวิธีการใหม่ ๆ ที่ดีกว่าเดิมในการดำเนินงาน
- ความสามารถในการปรับสภาพแวดล้อม ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจะต้องเป็นผู้ที่เชื่อในความสามารถของตนเองที่จะเป็นผู้ปรับสภาพแวดล้อมให้เป็นไปตามที่ต้องการมากกว่าการปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติที่ควบคุมไม่ได้
- มองเห็นเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นหลัก ผู้ประกอบการที่ดีต้องไม่ใช่คนที่เพ้อฝันแต่อนาคตหรือคิดถึงแต่อดีต แต่ต้องเป็นผู้ที่มีชีวิตอยู่กับการทำงานปัจจุบันให้ดีที่สุด พยายามแก้ปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้น จะคิดถึงอนาคตก็เฉพาะจุดมุ่งหมายที่ต้องการ และมีการวางแผนงานวางไว้อย่างรอบคอบ
- ตั้งความหวังไว้กับผู้ร่วมงานตามความเหมาะสม ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจะตั้งความมุ่งหวังแห่งความสำเร็จไว้สูง จึงมักพยายามผลักดันให้ผู้อยู่รอบข้างก้าวไปสู่ความสำเร็จเช่นตน ซึ่งลูกน้องแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการควบคุมดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยตรงอย่างใกล้ชิดกับลูกน้องจะแตกต่างกันไปตามระดับความมั่นใจของแต่ละคน
- รู้จักประมาณตน การก้าวไปสู่ความสำเร็จในการประกอบการ จะต้องเป็นผู้ที่รู้จักประมาณตนเอง อย่าทำอะไรเกินตัว เกินความจำเป็นจริงที่สามารถจะกระทำได้
- การร่วมมือและแข่งขัน แนวคิดของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่จะไม่พยายามดำเนินธุรกิจในรูปแบบที่ทำให้เกิดคู่แข่ง ผู้ชนะ แต่พยายามดำเนินธุรกิจที่ทำให้เกิดเพียงคู่แข่งอย่างเดียว การร่วมมือในทางสร้างสรรค์ ฟังพาท้ายกัน หรือการแข่งขันในรูปของการพัฒนารูปการแข่งกันก็จะเป็นไปแบบผลิตภัณท์ คุณภาพ บริการ พัฒนาด้านการตลาดทุนการผลิต เป็นต้น
- มีความซื่อสัตย์
- มีความประหยัด
- มีความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญต่อการรับผิดชอบต่อสังคม เพราะผู้ประกอบการต้องฟังพาท้ายสังคมในรูปของผู้บริโภคสินค้าและบริการของผู้ประกอบการ ดังนั้นหากสังคมดำรงอยู่ได้ด้วยดี ผู้ประกอบการก็ดำรงอยู่ได้เช่นกัน

จอห์น บี ไมเนอร์ (2541 : 8) ได้มีการศึกษาประเภทของผู้ประกอบการ 4 ประเภท ดังต่อไปนี้ เจ้าของกิจการที่ประสบความสำเร็จด้วยคุณสมบัติเฉพาะ เจ้าของกิจการที่เป็นยอดนักขาย เจ้าของกิจการที่เป็นยอดนักจัดการ เจ้าของกิจการการเป็นเจ้าของความคิด และเส้นทางสู่ความสำเร็จของเจ้าของกิจการแต่ละประเภทคือ เจ้าของกิจการที่ประสบความสำเร็จด้วยคุณสมบัติเฉพาะ เส้นทางสู่ความสำเร็จ คือ ต้องแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อยู่เป็นนิจ ต้องสวมหมวกหลายใบ และต้องมีความรอบรู้ในแทบทุกเรื่อง เจ้าของกิจการที่เป็นยอดนักขาย เส้นทางสู่ความสำเร็จแห่งการขายคือ การทุ่มเทเวลาสำหรับการขายให้มากที่สุด กว่าการทำงานในหน้าที่อื่น เจ้าของกิจการที่เป็นยอดผู้จัดการ เส้นทางสู่ความสำเร็จแห่งการบริหาร คือ ต้องมีธุรกิจที่ใหญ่พอสำหรับใช้พรสวรรค์ด้านการบริหารที่มีอยู่ในตัวเขาเองอย่างเต็มที่ เจ้าของกิจการเจ้าความคิด เส้นทางของการคิดอย่างผู้เชี่ยวชาญรูปแบบของเจ้าของกิจการทั้ง 4 ประเภทนี้ มีความแตกต่างกันมาก ผู้ประสบความสำเร็จบางคน อาจมีลักษณะของการเป็นเจ้าของกิจการเพียงอย่างเดียว บางคนอาจมีได้หลายแบบ ประเด็นสำคัญคือว่าผู้ประกอบการมีลักษณะเด่นของการเป็นเจ้าของกิจการตามที่กล่าวมา การจะประสบความสำเร็จได้ก็เฉพาะเวลา

ที่อยู่ในสภาวะที่สามารถใช้พลังหรือจุดเด่นได้อย่างเต็มที่เท่านั้น ในการจะประสบความสำเร็จจะต้องมีคุณลักษณะเด่นและพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน คุณลักษณะเด่นที่มีผลต่อความสำเร็จของเจ้าของกิจการทั้ง 4 ประเภทมีดังต่อไปนี้ คือ

คุณสมบัตินของผู้ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง ประกอบด้วย ต้องการความสำเร็จ ต้องการรู้ผลตอบรับ ต้องการวางแผนและกำหนดเป้าหมายเอง มีความคิดริเริ่ม มีความผูกพันกับบริษัทอย่างแน่นแฟ้น มีความเชื่อว่า คน ๆ เดียวสามารถสร้างความแตกต่างได้ และเชื่อว่า การทำงานต้องเป็นไปตามเป้าหมายของตนเองไม่ใช่ตามเป้าหมายของคนอื่น

คุณสมบัตินของเจ้าของกิจการยอคนักขาย ประกอบด้วย สามารถเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ต้องการช่วยเหลือผู้อื่น เชื่อมมั่นในกระบวนการทางสังคม เชื่อว่าพนักงานฝ่ายขายคือหัวใจของบริษัท

คุณสมบัตินของเจ้าของกิจการยอคนักผู้จัดการ ประกอบด้วย อยากรับผิดชอบบริษัท มีความเด็ดขาด มีทัศนคติที่ดีต่อคนที่มิอำนาจเหนือกว่า ต้องการการแข่งขัน กระจายอำนาจ อยากรับผิดชอบคนอื่น เชื่อว่าพนักงานฝ่ายขายคือหัวใจของบริษัท

คุณสมบัตินของเจ้าของกิจการ ผู้เชี่ยวชาญด้านความคิด ประกอบด้วย ปรารถนาสิ่งใหม่ ชอบคิดชอบฝัน เชื่อว่าการพัฒนาสินค้าชนิดใหม่คือหัวใจของการปฏิบัติตามกลยุทธ์ของบริษัทให้สำเร็จ มีเชาว์ปัญญาที่แหลมคมไม่ชอบการเสี่ยง

เฟรส์เซอร์ส (วรรณภา ฉายะวัฒน์. 2544 : 26 ; อ้างอิงจาก Frese M. and Kruf, Mechelin D. 2000. *Success and Failure of Micro Business Owners in Africa*. P.18-25) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 6 ประการดังนี้

- ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Orientation) หมายถึง ความสามารถและความมุ่งมั่นที่จะหาหนทางสร้างโอกาสให้แก่คน
- ความมีนวัตกรรม (Innovativeness Orientation) หมายถึง การมีแนวคิดเกี่ยวกับการผลิตภัณฑ์ บริการ หรือการหาโอกาสให้แก่ตนเอง
- ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) หมายถึง มีความเสี่ยง โดยแบ่งเป็น 3 แบบ คือ กล้าเสี่ยงกับสิ่งที่ตนเองไม่รู้ การกล้านำทรัพย์สินจำนวนมากของตนเข้าผูกพันในการเริ่มกิจการและการกู้ยืมจำนวนมาก
- ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน (Competitive aggressiveness) หมายถึง ความต้องการแข่งขัน ทำให้คู่แข่งเข้าตลาดเดียวกันลำบาก ผู้ประกอบการมีความมุ่งมั่นสูงในความพยายามล้ำหน้า และทำการต่าง ๆ ให้เหนือกว่าคู่แข่งในตลาด
- ความสม่ำเสมอ และความใฝ่ใจในการเรียนรู้ (Stability and learning orientation) หมายถึง ลักษณะที่ผู้ประกอบการไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์ มีความมั่นคงและต้องการเรียนรู้จากประสบการณ์
- ความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement orientation) หมายถึง ลักษณะที่ผู้ประกอบการมีความต้องการประสบความสำเร็จ การค้นหาหนทาง ไปสู่ความสำเร็จ โดยมีความพยายามในการประสบความสำเร็จ

คุณลักษณะมีอิทธิพลต่อการเป็นผู้ประกอบการใน 2 ลักษณะ คือ คุณลักษณะบางประการอาจช่วยในด้านการเริ่มต้นของกิจการ และคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของกิจการ ทั้งนี้เพราะว่าคุณลักษณะ

เปลี่ยนจุดหมายกลยุทธ์ของผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นไปได้ว่าลักษณะเฉพาะตัวของผู้ประกอบการอาจมีความสำคัญต่อการก่อสร้างกิจการ และความสำเร็จของกิจการ

จากคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ ทั้งหมดล้วนมีแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่แตกต่างกันไปตามมุมมอง ส่วนมากจะเป็นการผสมแนวความคิดทั้ง ด้านการบริหารจัดการ ทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ และด้านจิตวิทยา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะนำมาใช้ในการวิจัย นั่นคือ แนวคิดของ ดร. ไมเคิล เพอร์สเซอร์ มาเป็นแนวทางประกอบการวิจัยในเรื่องความสัมพันธ์ด้านคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

สำหรับคุณลักษณะผู้ประกอบการในการวิจัยครั้งนี้จะประกอบด้วย

- ลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง คือ ความตั้งใจที่จะนำตนเองสู่โอกาส และความสำเร็จ สามารถทำงานและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ชอบความอิสระ และพึ่งพาตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง มีความเข้มแข็ง มีลักษณะผู้นำ
- ลักษณะความมีนวัตกรรม คือ ความคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงสิ่งที่มียูให้ดีขึ้น มีการมองเห็นโอกาสของการประกอบการที่แตกต่างจากบุคคลอื่น การมีความคิดที่นำสิ่งใหม่ ๆ หรือเทคโนโลยีเข้ามาเพื่อทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ
- ลักษณะความกล้าเสี่ยง คือ ความโน้มเอียงที่จะดำเนินการสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้ความไม่แน่นอน โดยหวังผลตอบแทนที่สูงกว่าจากการลงทุนทำสิ่งนั้น ลักษณะความกล้าเสี่ยงจะต้องมีระดับปานกลาง ไม่สูงจนเกินไปซึ่งอาจจะนำไปสู่ความล้มเหลว แทนการประสบความสำเร็จได้
- ลักษณะความมุ่งมั่นในการแข่งขัน เนื่องในการทำธุรกิจจะต้องมีการแข่งขันกัน ผู้ประกอบการควรจะต้อง มีการพัฒนาสินค้าหรือบริการให้ทันสมัย และเป็นที่พอใจต่อลูกค้า มีการวางกลยุทธ์การวางแผนงานเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จเหนือคู่แข่งในตลาด
- ลักษณะความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ ผู้ประกอบการจะต้องควบคุมสภาวะจิตใจให้มั่นคง มีความหนักแน่นในการเผชิญปัญหา และรู้จักการนำเอาความผิดพลาดในอดีตมาเป็นบทเรียนในการดำเนินธุรกิจต่อไป แทนการติดยึดติดตนเองอยู่กับความผิดพลาดในอดีต
- ลักษณะความใฝ่ใจในความสำเร็จ คือความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย มีความมานะอดทนที่จะทำงานจนกระทั่งสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ในการกำหนดมาตรฐานสำหรับการทำงานที่สูง เพื่อผลงานที่เป็นเลิศ

ภูมิความรู้ความชำนาญ

ภูมิความรู้ความชำนาญ ในทางเศรษฐศาสตร์ ถือว่าเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งในการประกอบธุรกิจ นักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่ต่างให้ความเห็นตรงกันว่า Human Capital หรือต้นทุนมนุษย์ ประกอบด้วย ทักษะ ประสบการณ์ และความรู้ แนวคิดเกี่ยวกับภูมิความรู้ความชำนาญมีผู้ให้คำจำกัดความไว้ เช่น

ดาเวนพอร์ต, โอ โทมัส (2543 : 32-35) ได้แยกทุนมนุษย์ออกเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ สำคัญ 3 ประการ คือ ความสามารถ พฤติกรรม และความพยายาม

โดยได้ระบุว่า ความสามารถ (Ability) หมายถึงความชำนาญในชุดของกิจกรรมหรืองานรูปแบบใด โดยกำหนดว่า ความสามารถประกอบด้วย 3 ส่วนย่อยคือ

- ความรู้ (Knowledge) คือความรู้ในข้อเท็จจริงที่จำเป็นสำหรับทำงานหนึ่ง ๆ ความรู้
นี้มีลักษณะกว้างขวางกว่าทักษะ เพราะความรู้บ่งบอกขอบเขตสติปัญญาภายในงานหรือภารกิจที่บุคคลหนึ่ง
กระทำอยู่ การจะประสบความสำเร็จ

- ทักษะ (Skill) หมายถึงความคล่องแคล่ว รู้จักขั้นตอนและวิธีปฏิบัติภารกิจใดภารกิจ
หนึ่งให้ลุล่วงได้เป็นอย่างดี ทักษะนี้มีตั้งแต่ความแข็งแรงทางด้านร่างกาย ไปจนถึงความปราดเปรียวคล่องแคล
ลวกับการเรียนรู้เฉพาะเรื่อง เนื้อหาสำคัญก็คือการเก่งเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

- ความสามารถเฉพาะตัวหรือพรสวรรค์ (Talent) เป็นคุณสมบัติสำหรับทำงานใดงาน
หนึ่งอย่างเห็นได้ชัดติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด จากนั้นก็ฝึกฝนตนเองจนคล่องแคล่วเชี่ยวชาญ คำว่า "พรสวรรค์" นี้
มีความหมายที่พอจะกล่าวได้ว่า เหมือนกับความสามารถตามธรรมชาติ

ในการวัดความรู้ความชำนาญ เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ความชำนาญโดยทั่วไปจะวัด ระดับการศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์เฉพาะด้าน

เฟร็ทเชอร์ส เควาส์ และเฟรด คริช (วรรณา ฉายะวัฒน์. 2544 : 38 อ้างอิงจาก Michael Frese,
Krauss, stefanie., and Fredrich C. 2000. *Success and Failure of Micro Business Owners in Africa* : 25)
ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ภูมิความรู้ความชำนาญ ว่าเป็นผลรวมของความรู้ ความชำนาญซึ่งผู้ประกอบการใช้ในการ
การทำงาน เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ ความชำนาญ ส่วนมากจะเป็นการวัดทางอ้อม และประสบการณ์การเป็นผู้
นำ สำหรับงานวิจัยพบว่า ภูมิความรู้ความชำนาญมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการ และ ยังพบ
ว่าความสัมพันธ์นี้ในทวีปอาฟริกา และในประเทศซิมเบีย

จินตนา บุญบงการ(2542 : 56) ได้กล่าวถึงการดำเนินการของผู้ประกอบการใหม่ ซึ่งมักกล่าวว่าเป็นผู้
ประกอบการควรจะมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่จะทำ โดยให้ความหมายของคำว่าประสบการณ์ ว่าเป็น
การพัฒนาความเป็นผู้เชี่ยวชาญและความชำนาญในการควบคุมการดำเนินกิจการ และความสามารถในการแก้
ไขปัญหาได้ การวัดประสบการณ์ และกิจการแต่ละอย่างต้องการประสบการณ์ของผู้ประกอบการไม่เหมือนกัน
ซึ่งการวัดและศึกษายากยิ่งกว่า บางคนจะพบว่า ประสบการณ์ของผู้ประกอบการหลายๆ คนมาจากครอบครัวที่
เคยทำธุรกิจมาก่อน ประสบการณ์ในงาน ประสบการณ์ที่เป็นความชำนาญทางฝีมือเฉพาะอย่างและมีความ
สามารถเฉพาะทาง

ประดิษฐ์ ชาสมบัติและคณะ (สุรพล เพิ่มผล. 2530 : 52 ; อ้างอิงจาก ประดิษฐ์ ชาสมบัติและคณะ
2530. *การประกอบอาชีพส่วนตัวในกรุงเทพมหานคร* : 82-102) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประกอบอาชีพอิสระ
ส่วนตัวในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว มาจากครอบครัวที่มีฐานะไม่ดี เริ่มกิจการโดย
อาศัยความรู้ ความชำนาญ จากการทำงานมากกว่าอาศัยความรู้จากสถาบันการศึกษา อาศัยอยู่ใน
กรุงเทพมหานครมานานก่อนจะประกอบอาชีพส่วนตัว มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

การวัดความสำเร็จของผู้ประกอบการ

การวัดความสำเร็จของธุรกิจ มีนักวิชาการได้เสนอวิธีการวัดความสำเร็จไว้หลายท่านดังนี้

คณีย์ เทียนพุ่ม (2542 : 60-61) ได้กล่าวถึง ดัชนีวัดผลสำเร็จทางธุรกิจ(KPIS) ซึ่งย่อมาจาก Key Performance Indicators นั้น พัฒนาจากบทความและหนังสือเรื่อง "The Balanced Scorecard" ที่วัดผลสำเร็จขององค์กรในด้านอื่น ๆ ไม่ทั้งการวัดผลสำเร็จทางด้านการเงิน แต่จะวัดผลด้านลูกค้า ด้านกระบวนการธุรกิจ ภายใน และด้านการเรียนรู้กับการเติบโตมาประกอบกัน

เฟรเซอร์ส (วรรณภา ฉายะวัฒน์. 2544: 26 อ้างอิงจาก อ้างอิงจาก Michael Frese, Krauss, stefanie., and Fredrich C. 2000. *Success and Failure of Micro Business Owners in Africa* :152) กล่าวถึงความสำเร็จของผู้ประกอบการสามารถวัดได้จาก

- ตัวบุคคล กล่าวคือผู้ประกอบการเป็นผู้กำหนดความสำเร็จของตนเอง ซึ่งมักจะเป็นในด้านตัวเงินเป็นตัวสะท้อนธุรกิจ และความพึงพอใจจากรายได้ที่มาจากการดำเนินการ
- ระดับความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากข้อมูลด้านการเงิน จำนวนลูกค้าที่เพิ่มหรือลดลง ผลกำไร และยอดขาย 1-2 ปีล่าสุด
- วัดจากผู้เกี่ยวข้องธุรกิจ ทั้งด้านลูกค้า และพนักงานในด้านการรับรู้ความสำเร็จที่มีต่อธุรกิจ
- วัดจากการสังเกตของผู้สัมภาษณ์ซึ่งให้คะแนนที่แบ่งเป็น 5 ระดับย่อยในการสัมภาษณ์ เพื่อประเมินความสำเร็จของผู้ประกอบการ ดังนั้นการวัดความสำเร็จจะเป็นการวัดจากตัวบุคคล โดยจะวัดจากความพึงพอใจในผลประกอบการของผู้ประกอบการเพียงด้านเดียว

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาจากตัวผู้ประกอบการโดยการใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้ประกอบการ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะใช้การวัดความสำเร็จของผู้ประกอบการจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ และการบรรลุถึงเป้าหมายที่ผู้ประกอบการได้ตั้งเป้าไว้ ซึ่งจะวัดจาก ความพึงพอใจในผลประกอบการ หรือผลการดำเนินงาน (โดยดูจากแนวโน้มทางด้านกำไร แนวโน้มทางด้านจำนวนลูกค้า แนวโน้มจากยอดขาย) สำหรับการศึกษาครั้งนี้จะทำการวัดแนวโน้มหลังจากเกิดวิกฤติการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งจะให้เห็นแนวโน้มได้ดีกว่ามองความสำเร็จในระยะเวลาเพียง 1-2 ปีตามงานวิจัยก่อนหน้า ความพึงพอใจในการยอมรับจากบุคคลอื่น ความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง ความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ และความพึงพอใจในรายได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้างานวิจัย ต่าง ๆ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่นำมาในอดีตเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านคุณลักษณะและภูมิความรู้ชำนาญ ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ปาริชาติ บุณยะโรจน์(2544) ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์และการสร้างสมการทำนายลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ในธุรกิจร้านขายหนังสือ โดยกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาจะเป็นการที่ดำเนินมานานกว่า 5 ปี พบว่า ภูมิความรู้ด้านวิชาชีพ ประสบการณ์ในการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการในธุรกิจร้านหนังสือ ในส่วนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการอันประกอบด้วย การวางแผนล่วงหน้า การวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ

การแสวงหาโอกาส และการตั้งรับไม่ได้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านหนังสือ โดยอติ
 ปรายผลดังนี้ 1. ลักษณะความเป็นตัวของตนเองไม่มีความสัมพันธ์ความสำเร็จเนื่องจากลักษณะความเป็นตัว
 ของตนเองจะมีความสำคัญต่อการเริ่มต้นทำธุรกิจซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัตกิน (Watkin,D,S) และงาน
 วิจัยของ แมมแมน(Mamman) 2. ลักษณะความมีนวัตกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
 ซึ่งไปสอดคล้องกับ บรูมเวอร์ และ คลินเนตท์ และมีความเห็นว่าธุรกิจร้านขายหนังสือมีรูปแบบคล้ายคลึงกัน
 ไม่ค่อยมีนวัตกรรม 3.ลักษณะความกล้าเสี่ยง ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ โดยพบว่าธุรกิจร้านขาย
 หนังสือส่วนใหญ่ในต่างจังหวัดเป็นกิจการที่ไม่มีคู่แข่ง ดังนั้นผู้ประกอบการที่ไม่มีคุณลักษณะในด้านความกล้า
 เสี่ยงจึงอาจไม่มีผลต่อความสำเร็จ 4.ลักษณะความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ทั้งนี้
 อาจเป็นผลมาจากวัฒนธรรมของชาติไทยซึ่งมีการปลูกฝังให้เป็นคนมีเอื้อเฟื้อเพื่อแพร่และเนื่องจากกลุ่มตัว
 อย่างธุรกิจร้านขายหนังสือ มีการแข่งขันน้อยดังนั้นจึงไม่มีความสัมพันธ์กัน 5.ลักษณะความสม่ำเสมอและใส่ใจ
 ในการเรียนรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกับ 4 ข้อข้างต้นคือ
 ธุรกิจเป็นการผูกขาด จึงไม่มีการแข่งขัน ดังนั้นความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการจึงไม่มีผลต่อความ
 สำเร็จ สุดท้าย 6. ลักษณะความใส่ใจในความสำเร็จ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้เหตุผล
 เกี่ยวกับวัฒนธรรมของไทยซึ่งเป็นลักษณะพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ รักสันโดษ ไม่ดิ้นรน และตลอดจน
 ทะเยอทะยาน

สิ่งที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้คือ การทราบถึงวิธีการในการออกแบบสอบถามการวัดผลความสำเร็จจาก
 การวัดความพึงพอใจของผู้ประกอบการ ตลอดจนวิธีการวัดความสำเร็จด้วยการวัดความพึงพอใจ และแนวทาง
 การวัดความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ ในส่วนของกลุ่มตัวที่จะใช้วิจัยคุณลักษณะผู้ประกอบการที่
 ประสบความสำเร็จควรวัดจากธุรกิจหลาย ๆ กิจการเนื่องจาก ผลการงานวิจัยข้างต้นนั้นกลุ่มตัวอย่างมีสภาวะ
 การประกอบธุรกิจที่เอื้อต่อการทำธุรกิจโดยไม่จำเป็นต้องมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จก็
 ได้

วรรณมา ฉายะวัฒน์ (2544) ศึกษาเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้ประกอบการและ
 ภูมิความรู้ความชำนาญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อม ในอุตสาหกรรมแม่พิมพ์โลหะ
 และพลาสติกในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากการศึกษาโดยใช้ลักษณะผู้ประกอบการตามแนวคิดของ
 ไมเคิล เฟรเซอร์ส พบว่า คุณลักษณะทั้ง 6 ด้าน อันประกอบด้วย ลักษณะความเป็นตัวของตนเอง ลักษณะ
 นวัตกรรม ลักษณะความกล้าเสี่ยง ลักษณะความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ลักษณะความมั่นคงและใส่ใจในการเรียนรู้
 นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษาปัจจัยในด้าน ความรู้ในวิชาชีพและประสบการณ์ ภูมิความรู้ ผลการศึกษาพบว่า
 คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมั่นคงและใส่ใจในการเรียนรู้ และ ภูมิความรู้ความชำนาญในด้านการ
 บริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในด้านการดำเนินธุรกิจ จากความสัมพันธ์ทั้งสองที่มีต่อความ
 สำเร็จของผู้ประกอบการ สามารถนำไปมาสร้างสมการความสัมพันธ์เพื่อทำนายความสำเร็จของผู้ประกอบการ
 ได้ ถึงแม้ว่าค่าการพยากรณ์ที่ออกมาจะมีค่าถึงร้อยละ 48 ทั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้กล่าวถึงจุดด้อยของงานวิจัยคือ
 จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีเพียง 30 ราย ซึ่งนับว่ามีจำนวนน้อยซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถพบความสัมพันธ์ของตัวแปร
 บางตัวได้

สิ่งที่ผู้วิจัยได้จากงานวิจัยนี้คือ แนวคิดในด้านการหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบ
 การและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ วิธีการวัดความรู้ความสามารถของผู้
 ประกอบการ และวิธีการวัดความสำเร็จของผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตามงานวิจัยชิ้นนี้สามารถใช้เป็นแนวทางใน

การศึกษาวิจัยโดยการเพิ่มจำนวนตัวอย่างและประเภทของอุตสาหกรรมมากขึ้นเพื่อให้สามารถหาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในภาพรวมหรือก้าวถึงการสร้างสมการเพื่อการพยากรณ์ความสำเร็จได้ในอนาคต

ชลยีน หงส์ไพศาลวิวัฒน์ (2539) ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของผู้ประกอบการในธุรกิจการผลิต ธุรกิจการจัดจำหน่ายและธุรกิจบริการ เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ประกอบการขนาดย่อมที่ดำเนินธุรกิจต่างประเภทกัน และเพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมที่มีภูมิหลังต่างกัน พบว่าธุรกิจทั้งสามประเภทมีคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ 6 ประการ อันประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเป็นผู้นำ ความมีเหตุผลทางด้านเศรษฐศาสตร์ ความเชื่อมั่นตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเป็นโอกาสทางธุรกิจ พบว่าทั้งสามประเภทธุรกิจมีผู้ประกอบการมีคุณลักษณะที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเมื่อจัดลำดับความสำคัญคือ การมองเห็นโอกาสทางธุรกิจ ความเป็นผู้นำ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุผลทางด้านเศรษฐศาสตร์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นตนเอง และพบว่าภูมิหลังของผู้ประกอบการ ด้านประชากรศาสตร์ อันประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ฐานะทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม การเลี้ยงดู ที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ไม่แตกต่างกัน

สิ่งที่ผู้วิจัยได้จากงานวิจัยชิ้นนี้คือ ทำให้ทราบว่าคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จไม่ได้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์ ในการศึกษาทางผู้วิจัยสามารถตัดตัวแปรที่ทางด้านประชากรออก เพื่อที่จะสามารถศึกษาเจาะลึกในแนวคุณลักษณะผู้ประกอบการ ทำให้การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทำได้สะดวกขึ้น ไม่มีผลจากตัวแปรแทรก ด้านประชากรศาสตร์

สุรพล เพิ่มผล (2532) ศึกษาเรื่องลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับการประกอบอาชีพอิสระของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการในมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ได้สอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้สอนในคณะวิทยาการจัดการ ผลจากการวิจัยพบว่า ลักษณะผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากในด้าน ความกล้าเสี่ยงอย่างสมเหตุผล คุณสมบัตินักประดิษฐ์ ความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อมั่นในอิทธิพลจากการควบคุมภายใน ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ และความเป็นผู้นำ ส่วนลักษณะที่เป็นจริงของนักศึกษาสำหรับการประกอบอาชีพอิสระ อาจารย์มีความคิดเห็นระดับปานกลางทั้ง 7 ด้าน ส่วนผู้ประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สมควรเป็นสำหรับประกอบอาชีพอิสระทั้ง 7 ด้านในระดับมาก ลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับการประกอบอาชีพอิสระตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้ประกอบการมีดังนี้ มีความกระตือรือร้น เชื่อมมั่นในความสามารถของตนเอง ตัดสินใจอยู่บนข้อมูลและข้อเท็จจริง มีความพอใจที่จะทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ และก่อนทำธุรกิจจะศึกษาหาข้อมูลและข้อเท็จจริง และลงมือปฏิบัติทำทันที

สิ่งที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้คือ การทราบถึงวิธีการในการออกแบบสอบถามวัดคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในทางการแล้วจะใช้คำว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คำว่า "วิสาหกิจ" หรือ "Enterprise" (www.sme.go.th) มีความหมายครอบคลุมกลุ่มประเภทกิจการ 3 กลุ่ม ใหญ่ๆ คือ การผลิต (Manufacturing Sector) การค้า (Trading Sector) และการบริการ (Services Sector) ส่วนคำว่า "วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม" หรือ SMEs ย่อมาจาก Small and Medium Enterprises ในอดีตมีหลายหน่วยงานได้ให้คำนิยามไว้เป็นจำนวนมาก ก่อนที่จะมีการร่างกฎกระทรวง ล่าสุดคำนิยามซึ่งออกโดยกระทรวงอุตสาหกรรมตามกฎกระทรวงอุตสาหกรรม ณ วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2545 การกำหนดขนาดของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้เกณฑ์ของการกำหนดจากจำนวนการจ้างงานหรือจากมูลค่า สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน โดยให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวร ที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาของ วิสาหกิจ ซึ่งหลักเกณฑ์ทั้งสองดังกล่าว ได้จำแนกตามลักษณะวิสาหกิจดังแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 การจำแนกวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามร่างกฎกระทรวงอุตสาหกรรม ณ วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2545

ลักษณะวิสาหกิจ	จำนวนการจ้างงาน(คน)		จำนวนสินทรัพย์ถาวร(ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 30	31-60
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (www.sme.go.th)

บทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อเศรษฐกิจไทย

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (www.sme.go.th) ได้กล่าวว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศอย่างยิ่ง อีกทั้งมีส่วนช่วยบรรเทาปัญหาความแออัดจากการเติบโต ของสังคมเมือง กระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาค และเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้นอีกด้วย เมื่อกล่าวถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในช่วง 3-4 ปี ที่ผ่านมาศัพท์นี้อาจจะไม่เป็นที่คุ้นเคยของบุคคลทั่วไปมากนักถึงแม้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะมีบทบาทในสังคมธุรกิจของไทยมา ตั้งแต่อดีต แต่กลับเพิ่งเริ่มมีความโดดเด่น และเป็นที่ยู่อัจฉริยะของคนไทยหลังจากประเทศประสบกับภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงนับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ซึ่งส่งผลให้ผู้ประกอบการทุกขนาดไม่สามารถที่จะดำเนินการทางธุรกิจต่อไปได้เป็นจำนวนมาก ในช่วงที่ผ่านมาภาครัฐได้ออกนโยบายและมาตรการเพื่อปกป้องวิกฤติเศรษฐกิจหลากหลายมาตรการ และ มาตรการหนึ่งในนั้น ก็คือ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงได้รับความสำคัญในฐานะ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และเป็นกลุ่มพลังที่ใหญ่ที่สุดของ ภาคธุรกิจที่น่าจะมีบทบาทในการฟื้นฟูและพัฒนาเศรษฐกิจของชาติให้แข็งแกร่งขึ้นได้อีกครั้ง

บทบาทของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ด้วยจำนวนที่มากมายหลากหลายประเภท วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงมีบทบาทอย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทยในหลายๆ ด้าน ได้แก่

- เป็นวิสาหกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจไทยในแง่การจ้างงาน
- เป็นจุดกำเนิดของผู้ที่จะสนใจลงทุนเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ เนื่องจากกิจการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้เงินทุนไม่สูงและมีความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนใน อุตสาหกรรมขนาดใหญ่
- เป็นแหล่งหรือโรงเรียนฝึกอาชีพของบรรดาแรงงานประเภทต่างๆ ซึ่งสามารถฝึกฝนเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริง
- ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับกิจการขนาดใหญ่ หรือกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ในรูป การรับช่วงการผลิตหรือเป็นแหล่งรับซื้อวัตถุดิบจากภาค การเกษตร เป็นต้น
- เป็นส่วนสำคัญของระบบเศรษฐกิจเนื่องจาก วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ครอบคลุมแทบทุกวิสาหกิจทั้งภาคการผลิต การค้าส่ง ค้าปลีกและภาคบริการ
- เป็นวิสาหกิจที่สนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพราะ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ ภาคการผลิตที่จะผลิตสินค้าขั้นกลาง (Intermediate Goods) ป้อนโรงงานดังกล่าว
- เป็นวิสาหกิจที่เพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศเพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก
- มีส่วนสร้างรายได้ให้ประเทศโดยเฉพาะจากภาคการผลิตเพื่อการ ส่งออก
- ป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ เนื่องจาก วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ช่วยให้เกิดการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ และการแข่งขันที่เป็นธรรมซึ่งจะก่อให้เกิด ประสิทธิภาพต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม

ความสำคัญของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยนั้น อยู่ที่การเป็นกิจการที่สร้างมูลค่า ให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในแง่ของการสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่ม และ สร้างรายได้ ในบทบาทที่หลากหลายเป็นได้ทั้งผู้ผลิต ผู้กระจายสินค้าและ ผู้ให้บริการนับเป็น ผู้ประกอบการที่ทำหน้าที่ ทั้งในด้า

ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ในอดีตที่ผ่านมา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขาดการพัฒนาในเชิงการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของผลประกอบการ การตลาด ระบบ การจัดการ เงินทุน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการ และการพัฒนาทักษะบุคลากร ทำให้ขาดความสามารถในการแข่งขัน เมื่อประเทศไทยต้องเผชิญ วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจส่ง ผลให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนมากต้องปิดกิจการลงและ ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมของการประกอบธุรกิจ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สิ่งที วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รุ่นใหม่ต้องเผชิญและฝ่าฟันไปให้ได้มีอยู่ มากมาย ซึ่งหากปรับตัวไม่ทันก็จะทำให้ เสียเปรียบในการแข่งขัน จน ถึงขนาดทำให้ไม่สามารถอยู่รอดได้

ภาพรวมของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการกระจายตัว

จากข้อมูลล่าสุดใน ซึ่งแสดงอยู่ เว็บไซต์ www.sme.go.th ได้แสดงให้เห็นถึงสถานประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งประเทศในปี 2537 และ ปี 2542 มีจำนวนรวม 437,905 ราย และ 524,960 ราย ตามลำดับ จากจำนวนสถานประกอบการทั้งประเทศในปี 2542 สามารถจำแนกเป็นสถานประกอบการขนาดกลาง 9,296 ราย คิดเป็นร้อยละ 2 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และขนาดย่อม 515,664 ราย คิดเป็นร้อยละ 98 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เหลือเป็น สถานประกอบการขนาดใหญ่ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาการขยายตัวของจำนวนสถานประกอบการในช่วงปี 2537 และปี 2542 พบว่า อัตราการขยายตัวต่อปีของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อยู่ที่ร้อยละ 3.7 เป็นการ ขยายตัวของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ภาคการค้าและภาคบริการในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 10.6 และ 10.5 ตามลำดับ

นอกจากนี้ ตารางที่ 2 ยังแสดงถึงจำนวนสถานประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามลักษณะวิสาหกิจ ซึ่งปรากฏว่า ในปี 2542 ภาคการค้ามีจำนวนสถานประกอบการสูงสุดคือ 329,309 ราย รองลงมาเป็นภาคการผลิตจำนวน 99,568 ราย และภาคการบริการมีจำนวนสถานประกอบการ 96,083 ราย ตามลำดับ และเมื่อคำนึงถึงอัตรา การขยายตัวจากปี 2537 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ภาคการค้า เช่นกันที่มีอัตรา การขยายตัวสูงที่สุดที่ร้อยละ 4.0 ต่อปี โดยมีภาคการผลิตขยายตัวที่ร้อยละ 3.3 และภาคการบริการขยายตัวที่ร้อยละ 3.1

ตาราง 2 จำนวนสถานประกอบการ จำแนกตามขนาดและลักษณะวิสาหกิจ รวบรวมโดยสถาบันวิจัย เพื่อการพัฒนาประเทศไทย 2545

	2537				2542				ขยายตัวต่อปี (ร้อยละ)			
	ย่อม	กลาง	SMEs	ใหญ่	ย่อม	กลาง	SMEs	ใหญ่	ย่อม	กลาง	SMEs	ใหญ่
ผลิต	81,871	2,670	84,541	2,158	95,511	4,057	99,568	2,303	3.1	8.7	3.3	1.3
ค้า	269,545	1,370	270,915	872	327,038	2,271	329,309	1,459	3.9	10.6	4.0	10.8
บริการ	80,651	1,798	82,449	609	93,115	2,968	96,083	589	2.9	10.5	3.1	-0.7
รวม	432,067	5,838	437,905	3,639	515,664	9,296	524,960	4,351	3.6	9.8	3.7	3.6

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อม (www.sme.go.th)

แนวโน้มของการประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย

เพื่อที่จะให้เห็นแนวโน้มที่ดีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากข้อมูลของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ อ้างอิงใน เว็บไซต์ ของ สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏว่าการจัดตั้งใหม่ of สถานประกอบการในทุกลักษณะวิสาหกิจมี แนวโน้มในการเกิดใหม่สูงขึ้น โดยอัตราการขยายตัวสูงที่สุดในปี 2544 อยู่ใน ภาคการบริการ (ร้อยละ 23.8) รองลงมาเป็นภาคการค้า (ร้อยละ 18.0) และ ภาคการผลิต (ร้อยละ 12.4) ตามลำดับ สำหรับแนวโน้มของการล้มเลิกกิจการนั้น มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่องจาก

ปี 2542 ถึงปี 2544 โดยเฉพาะในปี 2544 อัตราการล้มเลิกกิจการลดลงถึงประมาณร้อยละ 50 สำหรับสถานประกอบการ ในทุกลักษณะวิสาหกิจ ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนสถานประกอบการที่จัดตั้งใหม่และเลิกกิจการ ปี 2542-2544 จัดทำโดย กรมทะเบียนการค้า

	จัดตั้งใหม่			เลิกกิจการ		
	2542	2543	2544	2542	2543	2544
ภาคการผลิต	2,527	3,350	3,766	213	189	85
		(32.6)	(12.4)		(-11.3)	(-55.0)
ภาคการค้า	6,462	7,499	8,850	688	507	276
		(16.0)	(18.0)		(-26.3)	(-45.6)
ภาคการบริการ	4,830	5,700	7,059	425	370	186
		(18.0)	(23.8)		(-12.9)	(-49.7)
รวม	13,819	16,549	19,675	1,326	1,066	547
		(19.8)	(18.9)		(-19.6)	(-48.7)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือ อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อม (www.sme.go.th)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกำลังเป็นที่สนใจของผู้ประกอบการที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจเป็นจำนวนมากขึ้น แนวโน้มที่จะตามมาคือ การแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากจะมีผู้ประกอบการรายใหม่ที่เข้าสู่ธุรกิจมากขึ้น ประกอบกับการส่งเสริมจากภาครัฐ ทั้งความรู้ทางด้านเทคนิค การบริหาร งาน รวมถึงด้านการเงิน ซึ่งในอนาคตปัญหาข้อจำกัดต่าง ๆ ของผู้ประกอบการขนาดกลางขนาดย่อมที่มีในอดีตจะลดลง การแข่งขันจะเป็นการแข่งขันทางด้านความรู้ความสามารถของตัวผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ ไม่ว่าจะเป็นภาคบริการ ภาคผลิต หรือภาคการค้า ดังนั้นผู้ประกอบการเองจะต้องปรับปรุงตนเองให้มีความเข้มแข็ง สามารถจับคู่กับผู้ประกอบการอื่น ให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่และ ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ด้านคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1.การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- 3.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ในการศึกษาครั้งนี้ประชากร คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดและขนาดย่อม ในทำเนียบผู้ประกอบการ ใน เว็บไซต์ www.smethai.net มีจำนวน 1193 แห่ง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sampling procedure)

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage sampling) เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด 1193 คน โดยมีขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างตามจุดหมาย (Purposive sampling) โดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้เป็นตัวแทนประชากร จากสูตรทาโร ยามาเน (Taro Yamane) (บุญธรรม กิจปรีดาภิรต สุทธิ.2543 : 88)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{1193}{1 + 1193 (0.10^2)} = 93 \text{ ราย}$$

เมื่อ	n =	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N =	ขนาดของกลุ่มประชากร
	e =	ความคลาดเคลื่อนที่ 0.10

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 93 ราย และเนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ใช้การส่งแบบสอบถามทางจดหมายเป็นจำนวนเท่าประชากรคือ 1193 ราย

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกตัวอย่าง (Simple random sampling) จากแบบสอบถามที่ตอบกลับจำนวน 93 ชุด โดยสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกได้ดัง ตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามชนิดกลุ่มสินค้า

กลุ่มสินค้าหรือบริการ	จำนวนตัวอย่าง	สัดส่วน (%)
กลุ่มอาหารและอาหารสัตว์	28	30.1
กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	4	4.3
กลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง	4	4.3
กลุ่มยาและเคมีภัณฑ์	5	5.4
กลุ่มพลาสติก	7	7.5
กลุ่มเซรามิกและแก้ว	3	3.2
กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า	7	7.5
กลุ่มชิ้นส่วนรถยนต์	2	2.2
กลุ่มบรรจุภัณฑ์	3	3.2
กลุ่มหัตถกรรม	5	5.4
กลุ่มก่อสร้าง และ อสังหาริมทรัพย์	12	12.9
กลุ่มขนส่ง	3	3.2
อื่น	10	10.8
รวม	93	100

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เป็นแบบสอบถามเพื่อ ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ด้านคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ และภูมิหลังความชำนาญ ประกอบด้วย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพการทำงานก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ รายได้ก่อนเป็นผู้ประกอบการ สาเหตุที่มาเป็นผู้ประกอบการ และข้อมูลสถานประกอบการ ประกอบด้วย ลักษณะธุรกิจ จำนวนสินทรัพย์ถาวร จำนวนการจ้างงาน และชนิดสินค้าหรือบริการ

2. ภูมิความรู้ความชำนาญ ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านอาชีพในที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจปัจจุบัน ประสบการณ์ด้านการบริหาร

ตอนที่ 2. สอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จ ระดับความพอใจในผลการดำเนินการ (แนวโน้มทางด้านรายได้ แนวโน้มทางด้านลูกค้า แนวโน้มจากยอดขาย) ระดับความพอใจจากการยอมรับจากสังคม ระดับความพอใจในด้านความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง ระดับความพอใจในฐานะผู้ประกอบการ ระดับความพอใจระดับความพอใจระดับรายได้ เป็นคำถามปลายปิด เป็นแบบลิเกิร์ตสเกล มี 5 อันตรภาค โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

	ระดับความสำเร็จ
ระดับพึงพอใจมากในความสำเร็จ	2
ระดับพึงพอใจในความสำเร็จ	1
เฉย ๆ	0
ระดับไม่พอใจในความสำเร็จ	-1
ระดับไม่พอใจอย่างมากในความสำเร็จ	-2

สำหรับการวัดความสำเร็จในด้านการประกอบการ ที่ประกอบด้วยแนวโน้มทางด้านกำไร จำนวนลูกค้า ยอดขาย จะมีอยู่จำนวน 4 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องทำการเปรียบเทียบในภายในปี 2541 ถึง 2545 แล้วจะนำผลทั้ง 4 ข้อเพื่อหาค่าเฉลี่ยทางคณิตศาสตร์เพื่อใช้ในการหาความสัมพันธ์

ในกรณีหาความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาซึ่งมีการวัดเป็นระดับมาตรา (Ordinal scale) ทางผู้วิจัย จะทำการแปลผลสำหรับค่าเฉลี่ยของ ความพึงพอใจในแนวโน้มด้านกำไร จำนวนลูกค้า และยอดขาย โดยมีเกณฑ์ในการจัดระดับค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นโดยใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้นดังนี้ (กัลยา วานิชย์ บัญชา. 2544, 29)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{2 - (-2)}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายช่วงของระดับคะแนน ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.2-2.00	หมายถึง	ระดับพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.4-1.19	หมายถึง	ระดับพอใจ
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -0.4-0.39	หมายถึง	เฉย ๆ
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -1.2- -0.41	หมายถึง	ระดับไม่พอใจ
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ -2.00- -1.21	หมายถึง	ระดับไม่พอใจมาก

ตอนที่ 3. สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการ ประกอบด้วยคุณลักษณะ 6 ด้าน ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ ความใส่ใจในความสำเร็จ ได้ เป็นคำถามปลายเปิด เป็นแบบลิเกิร์ตสเกล มี 5 อัตรภาค

ระดับคะแนน

ระดับสูงมาก	5
ระดับสูง	4
ระดับปานกลาง	3
ระดับต่ำ	2
ระดับต่ำมาก	1

ระดับคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้นได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21-5.00	หมายถึง	ระดับสูงมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41-4.20	หมายถึง	ระดับสูง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61-3.40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81- 2.60	หมายถึง	ระดับต่ำ
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00- 1.80	หมายถึง	ระดับต่ำมาก

ตอนที่ 4. สอบถามปัญหา ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆจากผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมขนาดกลาง เพื่อสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมขนาดกลาง และเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินธุรกิจต่อไป

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีผลต่อความสำเร็จโดยวัดจากความพึงพอใจในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมขนาดกลาง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม
2. สร้างแบบวัดคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการขนาดย่อมขนาดกลาง
3. นำแบบสอบถามสร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อตรวจสอบรายละเอียดให้ถูกต้องพร้อมแนะนำให้ดำเนินการแก้ไข
4. นำแบบสอบถามแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากนั้นนำมาปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความชัดเจนก่อนนำไปใช้
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 30 ชุด แล้วนำผลที่ได้มาทำการปรับปรุงเพื่อให้ได้มาตรฐาน จากนั้นจึงวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของคอนบัก (Conbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 174) จากการทำการทดสอบแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) เท่ากับ .864 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถาม ที่นำมาทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นในเกณฑ์สูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามจำนวน 1193 ชุด
2. ส่งแบบสอบถาม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมขนาดกลางเพื่อกรอกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามภายใน 2 สัปดาห์
3. เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามคืนได้ทั้งหมดแล้ว ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม จำนวน 93 ตัวอย่าง เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

การจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถาม ที่ไม่สมบูรณ์ออกไป
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า แยกแบบสอบถามให้เป็นหมวดหมู่ ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษาชั้นสูงสุด สถานภาพสมรส สถานภาพการทำงานก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ รายได้ก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจหรือไม่ สาเหตุที่มาเป็นผู้ประกอบการ ประเภทอุตสาหกรรมของของท่าน ระยะเวลาที่ทำงานในอุตสาหกรรมประเภทนี้หรือมีความเกี่ยวเนื่องกัน ทั้งก่อนมาดำเนินกิจการจนถึงปัจจุบัน รายได้จากการดำเนินการ (โดยเฉลี่ยต่อปี)
3. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ลงรหัสแล้ว ได้นำมาบันทึกเข้า File โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการประมวลผล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

SPSS for Window (Statistic Package for Social Science (SPSS) รวมทั้งสถิติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Level of Significance) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

3.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการ โดยวิธีหา ความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage)

3.1.2 วิเคราะห์ระดับของคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ และความสำเร็จของผู้ประกอบการ ที่ประเมินจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3.2 การวิเคราะห์สมมติฐาน

3.2.1 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้านระดับการศึกษา กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยใช้สถิติหาค่า Correlation เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ของตัวแปรโดยใช้ สถิติค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Spearman's rho

3.2.3 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้สถิติหาค่า Correlation เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ของตัวแปรโดยใช้ สถิติค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson และ Spearman's rho

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ผู้ศึกษาหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์และด้วยมือ โดยเสนอข้อมูลได้ ดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการอธิบายข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ . 2544 : 45)

$$\% = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	%	แทน	ค่าร้อยละ
	F	แทน	ความถี่หรือจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามข้อนั้น
	n	แทน	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด หรือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

หมด

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) โดยใช้สูตร (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ .2544:77)

$$\bar{X} = \frac{\sum Xi}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวอย่าง
	$\sum Xi$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) ใช้เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ . 2544 : 93)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

2.1 การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of test) คือหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด. 2528: 174)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_r^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_r^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความสัมพันธ์ Pearson

สถิติที่ใช้หาค่า Correlation เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้สถิติค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้ (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ . 2538 :164)

$$r = \frac{n\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X (รายชื่อ Item) ของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y (รายชื่อ Total) ของทั้งกลุ่ม
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
	n	แทน	จำนวนคน หรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$

ค่า r เป็นลบแสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน

ค่า r เป็นบวกแสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

ถ้าค่า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3.2 ทดสอบความสัมพันธ์ Spearman's rho

สถิติที่ใช้หาค่า Correlation เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้สถิติค่าสหพันธ์อย่างง่ายของ Spearman's rho โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้ (ชัยสิทธิ์ เจริญมีประเสริฐ .2538:45)

$$r_s = 1 - \left[\frac{6(\sum D^2)}{n(n^2 - 1)} \right]$$

เมื่อ	r_s	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	D	แทน	ความแตกต่างระหว่างลำดับที่ของสองตัวแปร สำหรับแต่ละกรณีศึกษา
	$(\sum D^2)$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างยกกำลังสองแต่ละตัว
	n	แทน	จำนวนคู่ตำแหน่ง หรือจำนวนคู่ที่กำลังศึกษา

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r_s < 1$

ค่า r_s เป็นลบแสดงว่า ตำแหน่งต่าง ๆ ของสองตัวแปร มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน

ค่า r_s เป็นบวกแสดงว่า ตำแหน่งต่าง ๆ ของสองตัวแปร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ค่า r_s เท่ากับ 1 หมายถึง มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างสมบูรณ์

ค่า r_s เท่ากับ -1 หมายถึง มีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างสมบูรณ์

ถ้าค่า $r_s = 0$ แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ยูครี วงศ์รัตน์. 2544 : 316)

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ 0.70 ถึง 0.90) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง (ถ้าสูงกว่า 0.09 ถือว่าอยู่ระดับสูงมาก)
2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.5 (ประมาณ 0.30 ถึง 0.70) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง
3. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0 (ประมาณ 0.30 หรือ ต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ
4. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

3.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) (วิเชียร เกตุสิงห์.2541:80-84)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F- distribution
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	K	แทน	จำนวนกลุ่ม
	n_i	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
	(k-1)	แทน	ชั้นความเป็นอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	(n-1)	แทน	ชั้นความเป็นอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

และถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กลัยา วานิชย์ บัญชา, 2544: 332-333)

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}} - k \sqrt{MSE} \sqrt{\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}}$$

เมื่อ	LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณสำหรับการทดสอบ
	MSE	แทน	ค่า Mean Square Error ที่ได้จากรางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	K	แทน	จำนวนกลุ่มทั้งหมดที่ใช้ทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด

การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Tests)

สมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบประเภท Test of Association การเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้คือ

สมมติฐานสำหรับการวิจัยค้นคว้า

1. ภูมิความรู้ความชำนาญ

สมมติฐานที่ 1.1 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านกำไร

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Spearman's rho

สมมติฐานที่ 1.2 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านจำนวนลูกค้า

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Spearman's rho

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านยอดขาย

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Spearman's rho

สมมติฐานที่ 1.4 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจาก

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Spearman's rho

สมมติฐานที่ 1.5 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจาก ความพึงพอใจในระดับรายได้ความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Spearman's rho

สมมติฐานที่ 1.6 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Spearman's rho

สมมติฐานที่ 1.7 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Spearman's rho

สมมติฐานที่ 1.8 ประสบการณ์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านกำไร

สมมติฐานที่ 1.18 ประสพการณ์ด้านการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในระดับรายได้

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 1.19 ประสพการณ์ด้านการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 1.20 ประสพการณ์ด้านการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 1.21 ประสพการณ์ด้านการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

1. คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานที่ 2.1 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงานการ วัดจากแนวโน้มด้านกำไร

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.2 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงานการ วัดจากแนวโน้มด้านจำนวนลูกค้า

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.3 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงานการ วัดจากแนวโน้มด้านยอดขาย

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.4 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในระดับรายได้

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.14 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความมั่นคงธรรมมีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ
ที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.15 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านกำไร
สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.16 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านจำนวนลูกค้า
สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.17 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านยอดขาย
สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.18 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ
สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.19 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจาก ความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม
สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.20 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง
สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.21 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความ
สำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในระดับรายได้
สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.22 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความ
สัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้าน
กำไร

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.23 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านจำนวนลูกค้า

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.24 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านยอดขาย

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.15 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในระดับรายได้

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.26 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจาก ความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.27 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.28 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.29 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านกำไร

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.30 คุณลักษณะของประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มด้านจำนวนลูกค้า

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.40 คุณลักษณะของประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.41 คุณลักษณะของประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

สมมติฐานที่ 2.42 คุณลักษณะของประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ : Correlation แบบ Pearson

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ในประเทศไทย” กรณีศึกษาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในทำเนียบผู้ประกอบการ ใน เว็บไซต์ www.smethai.net ในการวิเคราะห์และแปลผลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ไว้ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
df	แทน	ชั้นของความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F- Distribution
F-Prob.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ (Probability)
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์แบบสอบถาม

ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ โดยทดสอบหาความเชื่อมั่นรวมโดยวิธีการของ Cronbach โดยทดลองแบบสอบถามกับกลุ่มผู้ประกอบการ จำนวน 30 ราย ทดสอบแบบสอบถามในส่วนที่ 3 เป็นคำถามด้านคุณลักษณะผู้ประกอบการ จำนวน 28 ข้อ ซึ่งแสดงค่าความเชื่อมั่นรวม (Reliability) ของแบบสอบถามได้ดังนี้

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficients)

จำนวนตัวอย่าง (N of Cases) = 30.0

จำนวนคำถาม (N of Items) = 28

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) = .864

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด (28 ข้อ) ได้ค่า Alpha = .864 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามที่นำมาทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นในเกณฑ์สูง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานประกอบการ
2. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม
3. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และความสำเร็จของผู้ประกอบการ
4. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่
5. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ภูมิความรู้ความชำนาญที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ
2. คุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ลักษณะธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ชนิดของสินค้าและบริการ โดยการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละ ดังปรากฏผลในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลสถานประกอบการ

รายละเอียดข้อมูลของสถานประกอบการ	จำนวนผู้ประกอบการ	ร้อยละ
1. ลักษณะธุรกิจ		
การผลิตสินค้า	37	39.8
กิจการค้าส่ง	11	11.8
กิจการค้าปลีก	22	23.7
กิจการให้บริการ	23	24.7
รวม	93	100.0
2. จำนวนสินทรัพย์ถาวร		
ไม่เกิน 30 ล้านบาท	91	97.8
31-50 ล้านบาท	1	1.1
51-60 ล้านบาท	1	1.1
รวม	93	100.0

ตาราง 5 (ต่อ)

รายละเอียดข้อมูลของสถานประกอบการ	จำนวนผู้ประกอบการ	ร้อยละ
3. จำนวนการจ้างงาน		
ไม่เกิน 15 คน	82	88.2
16-25 คน	9	9.6
26-50 คน	2	2.2
รวม	93	100.0
4. ชนิดของสินค้าและบริการ		
กลุ่มอาหารและอาหารสัตว์	28	30.1
กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	4	4.3
กลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง	4	4.3
กลุ่มยาและเคมีภัณฑ์	5	5.4
กลุ่มพลาสติก	7	7.5
กลุ่มเซรามิกและแก้ว	3	3.2
กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า	7	7.5
กลุ่มชิ้นส่วนรถยนต์	2	2.2
กลุ่มบรรจุภัณฑ์	3	3.2
กลุ่มหัตถกรรม	5	5.4
กลุ่มก่อสร้าง และ อสังหาริมทรัพย์	12	12.9
ขนส่ง	3	3.2
อื่น ๆ	10	10.8
รวม	93	100.0
5. ขนาดของธุรกิจ		
ขนาดย่อม	91	97.8
ขนาดกลาง	2	2.2
รวม	93	100.0

จากตาราง 5 ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสถานของผู้ประกอบการที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 93 ผู้ประกอบการ จำแนกตามสถานะของการประกอบธุรกิจได้ดังนี้

ลักษณะธุรกิจ สถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็น การผลิตสินค้า มีจำนวน 37 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 39.8 กิจการค้าส่ง มีจำนวน 11 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 11.8 กิจการค้าปลีก มีจำนวน 22 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 23.7 กิจการให้บริการ มีจำนวน 23 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 24.7 โดยสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นธุรกิจประเภทการผลิตสินค้า รองลงมาคือ กิจการให้บริการ กิจการค้าปลีก และ กิจการค้าส่ง ตามลำดับ

จำนวนสินทรัพย์ถาวร สถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามที่ตอบแบบสอบถามเป็น จำนวนสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาท มีจำนวน 91 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 97.8 จำนวนสินทรัพย์ถาวรระหว่าง 31 ถึง 50 ล้านบาท มีจำนวน 1 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 1.1 จำนวนสินทรัพย์ถาวรระหว่าง 51 - 60 ล้านบาท มีจำนวน 1 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 1.1 โดยสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีสินทรัพย์ถาวร ไม่เกิน 50 ล้านบาท รองลงมา คือ 31-50 ล้านบาท และ 51 - 60 ล้านบาท ตามลำดับ

จำนวนการจ้างงาน สถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามที่ตอบแบบสอบถามเป็น จำนวนการจ้างงานไม่เกิน 15 คน มีจำนวน 82 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 88.2 จำนวนการจ้างงานระหว่าง 15 ถึง 25 คน มีจำนวน 9 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 9.6 จำนวนการจ้างงานระหว่าง 26 ถึง 50 คน มีจำนวน 2 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 2.2 โดยสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีจำนวนการจ้างงาน ไม่เกิน 15 คน รองลงมา คือ 16-25 คน และ 26 - 50 คน ตามลำดับ

ชนิดของสินค้าและบริการ สถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็น กลุ่มอาหารและอาหารสัตว์ มีจำนวน 28 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 30.1 กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม มีจำนวน 4 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 4.3 กลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง มีจำนวน 4 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 4.3 กลุ่มยาและเคมีภัณฑ์ มีจำนวน 5 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 5.4 กลุ่มพลาสติก มีจำนวน 7 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 7.5 กลุ่มเซรามิกและแก้ว มีจำนวน 3 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 3.2 กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า มีจำนวน 7 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 7.5 กลุ่มชิ้นส่วนรถยนต์ มีจำนวน 2 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 2.2 กลุ่มบรรจุภัณฑ์ มีจำนวน 3 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 3.2 กลุ่มหัตถกรรม มีจำนวน 5 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 5.4 กลุ่มก่อสร้าง และ อสังหาริมทรัพย์ มีจำนวน 12 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 12.9 กลุ่มการขนส่ง มีจำนวน 3 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 3.2 กลุ่มอื่น ๆ มีจำนวน 10 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 10.8 โดยสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กลุ่มอาหารและอาหารสัตว์ รองลงมา คือ กลุ่มก่อสร้าง และ อสังหาริมทรัพย์ กลุ่มอื่น ๆ กลุ่มพลาสติก กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า กลุ่มยาและเคมีภัณฑ์ กลุ่มหัตถกรรม กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม กลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง กลุ่มเซรามิกและแก้ว กลุ่มบรรจุภัณฑ์ กลุ่มการขนส่งและกลุ่มชิ้นส่วนรถยนต์ ตามลำดับ

ขนาดของสถานประกอบการ จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานประกอบการ เมื่อใช้หลักการแบ่งขนาดของสถานประกอบการโดยใช้หลักการแบ่งขนาดของสถานประกอบการของกระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็น สถานประกอบการขนาดย่อม มีจำนวน 91 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 97.8 สถานประกอบการขนาดกลาง มีจำนวน 2 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 2.2 โดยสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดย่อม รองลงมา คือ ขนาดกลาง ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ เพศ อายุ สถานภาพ การทำงาน รายได้ของผู้ประกอบการ สาเหตุที่มาเป็นผู้ประกอบการโดยการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละ ดังปรากฏผลในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

รายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ	จำนวนผู้ประกอบการ	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	68	73.1
หญิง	25	26.9
รวม	93	100.0
2. อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	10	10.8
31 - 40 ปี	49	52.7
41 - 50 ปี	26	28.0
มากกว่า 50 ปี	8	8.5
รวม	93	100.0
3. สถานภาพการทำงานก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ		
พนักงานบริษัท	64	68.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	2.2
รับราชการ	1	1.1
ทำงานกับครอบครัว	15	16.1
ว่างงาน	11	11.8
รวม	93	100.0
4. รายได้ก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	26	28.0
10,001-20,000 บาท	24	25.8
20,001-30,000 บาท	22	23.7
30,001-40,000 บาท	7	7.5
40,001-50,000 บาท	6	6.5
มากกว่า 50,000บาท	8	8.6
รวม	93	100.0
5. สาเหตุที่มาเป็นผู้ประกอบการ		
ว่างงาน	4	4.3
ต้องการมีกิจการเป็นของตนเอง	66	71.0
รับกิจการต่อจากครอบครัว	18	19.4
เพื่อนชักชวน ๑	5	5.3
รวม	93	100.0

จากตาราง 6 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 93 ผู้ประกอบการ จำแนกตามสถานะของการประกอบธุรกิจได้ดังนี้

เพศ ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศ ชาย มีจำนวน 68 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 73.1 เพศหญิง มีจำนวน 25 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 26.9 โดยผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

อายุ ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีจำนวน 10 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 10.8 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีจำนวน 49 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 52.7 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีจำนวน 26 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 28.0 ผู้ประกอบการที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวน 8 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 8.5 โดยผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุในช่วง 31- 40 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 - 50 ปี 20 - 30 ปีและ อายุมากกว่า 50 ปี ตามลำดับ

สถานภาพการทำงานก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการเคยเป็นพนักงานบริษัท มีจำนวน 64 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 68.8 พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 2 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 2.2 รัฐบาล มีจำนวน 1 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 1.1 ทำงานกับครอบครัว มีจำนวน 15 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 16.1 ว่างานมีจำนวน 11 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 11.8 โดยผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เคยเป็นพนักงานบริษัท รองลงมาคือ ทำงานกับครอบครัว ว่างาน และรัฐบาล ตามลำดับ

รายได้ก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการเคยมีรายได้ก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวน 26 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 28.0 10,001-20,000 บาท มีจำนวน 24 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 25.8 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 22 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 23.7 30,001-40,000 บาท มีจำนวน 7 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 7.5 40,001-50,000 บาท มีจำนวน 6 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 6.5 มากกว่า 50,001บาท มีจำนวน 7 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 7.5 โดยผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ก่อนมาเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รองลงมาคือ 10,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท มากกว่า 50,000บาท 30,001-40,000 บาท และ 40,001-50,000 บาทตามลำดับ

สาเหตุมาเป็นผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการมีสาเหตุมากจาก ว่างาน มีจำนวน 4 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 4.3 ต้องการมีกิจการเป็นของตนเอง มีจำนวน 66 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 71.0 รับกิจการต่อจากครอบครัว มีจำนวน 18 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 19.4 เพื่อนชักชวน มีจำนวน 5 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 5.3 4 โดยผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสาเหตุที่มาเป็นผู้ประกอบการคือ ต้องการมีกิจการเป็นของตนเอง รองลงมาคือ รับกิจการต่อจากครอบครัว เพื่อนชักชวนและ ว่างาน ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการด้านภูมิความรู้ความชำนาญ ระดับการศึกษา โดยการวิเคราะห์ความถี่และร้อยละ ดังปรากฏผลในตาราง 7 และประสมการณ์ด้านอาชีพ และประสม

การดำเนินงานด้านการบริหาร โดยการหาจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏผลในตาราง 8

ตาราง 7 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละของข้อมูลด้านความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ ในด้านระดับการศึกษา

รายละเอียดข้อมูลด้านการศึกษา	จำนวนผู้ประกอบการ	ร้อยละ
ประถมศึกษา	2	2.2
มัธยมศึกษาต้น	3	3.2
มัธยมศึกษาปลาย/ ปวช	12	12.9
อนุปริญญา / ปวส	13	14.0
ปริญญาตรี	54	58.1
สูงกว่าปริญญาตรี	9	9.7
รวม	93	100.0

จากตาราง 7 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 93 ผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีระดับประถมศึกษา มีจำนวน 2 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 2.2 มัธยมศึกษาต้น มีจำนวน 3 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 3.2 มัธยมศึกษาปลาย/ ปวช มีจำนวน 12 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 12.9 อนุปริญญา / ปวส มีจำนวน 13 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 14.0 ปริญญาตรี มีจำนวน 54 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 58.1 สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 9 ผู้ประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 9.7 โดยผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ อนุปริญญา / ปวส มัธยมศึกษาปลาย/ ปวช สูงกว่าปริญญาตรี มัธยมศึกษาต้น และ ประถมศึกษา ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวนความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของประสบการณ์ในด้านอาชีพ และ ประสบการณ์ในด้านการบริหาร

รายละเอียดข้อมูลด้านประสบการณ์ของผู้ประกอบการ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.
ประสบการณ์ในด้านอาชีพ	1	36	12.315	6.869
ประสบการณ์ในด้านการบริหาร	1	36	10.8817	6.957

จากตาราง 8 ข้อมูลด้านความรู้ความชำนาญทางของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 93 ผู้ประกอบการ ได้ดังนี้

ด้านประสบการณ์ทางด้านอาชีพ ผู้ประกอบที่ตอบแบบสอบถามมี ประสบการณ์ทางด้านอาชีพ น้อยที่สุดคือ 1 ปี และ มากที่สุด 36 ปี ส่วนประสบการณ์ทางด้านอาชีพเฉลี่ยที่ 12.315 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานที่ 6.869

ด้านประสบการณ์ทางการบริหาร ผู้ประกอบที่ตอบแบบสอบถามมี ประสบการณ์ทางการบริหาร น้อยที่สุดคือ 1 ปี และ มากที่สุด 36 ปี ส่วนประสบการณ์ทางการบริหาร เฉลี่ยที่ 10.8817 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 6.957

4. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่

ความพึงพอใจในผลการดำเนินการ

แนวโน้มของกำไร

ตาราง 9 แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ทางด้านแนวโน้มของกำไรในช่วง ปี 2541 ถึง 2545 เปรียบเทียบเป็นรายปีต่อปี

ระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจการ	พอใจมาก	พอใจ	เฉย ๆ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
แนวโน้มของกำไรในปี 2545เทียบกับปี 2544	1	65	23	4	-	.8387	.5169	พึงพอใจ
แนวโน้มของกำไรในปี 2544เทียบกับปี 2543	-	54	32	6	-	.68	.574	พึงพอใจ
แนวโน้มของกำไรในปี 2543เทียบกับปี 2542	-	31	48	11	-	.52	.620	พึงพอใจ
แนวโน้มของกำไรในปี 2542เทียบกับปี 2541	2	19	47	20	-	.03	.650	เฉย ๆ

จากตาราง 9 ความพึงพอใจในผลการดำเนินการในแนวโน้มของกำไรในช่วงปี 2541 ถึง 2545 มีแนวโน้มของกำไรเพิ่มขึ้น โดย แนวโน้มของกำไรในปี 2545 เทียบกับปี 2544 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .8387 แนวโน้มของกำไรในปี 2544 เทียบกับปี 2543 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .68 แนวโน้มของกำไรในปี 2543 เทียบกับปี 2542 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .52 แนวโน้มของกำไรในปี 2542 เทียบกับปี 2541 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย .03

แนวโน้มของจำนวนลูกค้า

ตาราง 10 แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ทางด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า ในช่วงปี 2541 ถึง 2545 เปรียบเทียบเป็นรายปี

ระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบ การต่อการดำเนินกิจการ	พอใจ มาก	พอ ใจ	เฉย ๆ	ไม่ พอใจ	ไม่พอ ใจมาก	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
แนวโน้มของจำนวนลูกค้า ในปี 2545เทียบกับปี 2544	5	64	19	5	-	.74	.641	พึงพอใจ
แนวโน้มของจำนวนลูกค้า ในปี 2544เทียบกับปี 2543	3	55	28	6	-	.60	.664	พึงพอใจ
แนวโน้มของจำนวนลูกค้า ในปี 2543เทียบกับปี 2542	3	31	44	12	-	.28	.735	เฉย ๆ
แนวโน้มของจำนวนลูกค้า ในปี 2542เทียบกับปี 2541	5	24	40	19	-	.17	.834	เฉย ๆ

จากตาราง 10 ความพึงพอใจในผลการดำเนินการในแนวโน้มของจำนวนลูกค้าในช่วงปี 2541 ถึง 2545 มีแนวโน้มของจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น โดยแนวโน้มของจำนวนลูกค้าในปี 2545 เทียบกับ 2544 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย.74 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าในปี 2544 เทียบกับปี 2543 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .60 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าในปี 2543 เทียบกับปี 2542 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย .28 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าในปี 2542 เทียบกับปี 2541 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย .17

แนวโน้มของยอดขาย

ตาราง 11 แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ทางด้านแนวโน้มของยอดขาย ในช่วงปี 2541 ถึง 2545 เปรียบเทียบเป็นรายปีต่อไป

ระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบ การต่อการดำเนินกิจการ	พอใจ มาก	พอ ใจ	เฉย ๆ	ไม่ พอใจ	ไม่พอ ใจมาก	\bar{X}	S.D.	แปลผล
แนวโน้มของยอดขาย ในปี 2545 เทียบกับปี 2544	6	59	22	6	-	.70	.688	พอใจ
แนวโน้มของยอดขาย ในปี 2544 เทียบกับปี 2543	3	52	30	7	-	.55	.685	พอใจ
แนวโน้มของยอดขาย ในปี 2543 เทียบกับปี 2542	2	30	42	16	-	.20	.753	เฉย ๆ
แนวโน้มของยอดขาย ในปี 2542 เทียบกับปี 2541	4	24	37	22	1	.09	.866	เฉย ๆ

จากตาราง 11 ความพึงพอใจในผลการดำเนินการในแนวโน้มของยอดขายในช่วงปี 2541 ถึงปี 2545 มีแนวโน้มของยอดขายเพิ่มขึ้น โดย แนวโน้มของยอดขายในปี 2545 เทียบกับปี 2544 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .70 แนวโน้มของยอดขายในปี 2544 เทียบกับปี 2543 อยู่ในระดับพึงพอใจโดยมีค่าเฉลี่ย .55 แนวโน้มของยอดขายในปี 2543 เทียบกับปี 2542 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย .20 แนวโน้มของยอดขายในปี 2542 เทียบกับปี 2541 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย .09

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการในด้านรายได้ ด้านการยอมรับจากสังคม ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง และ ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

ตาราง 12 แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจในผลการดำเนินงานในด้านรายได้ การยอมรับจากสังคม ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง และ ในฐานะผู้ประกอบการ

ระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อการดำเนินกิจการ	พอใจมาก	พอใจ	เฉย ๆ	ไม่พอใจ	ไม่พอใจมาก	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
รายได้	5	69	18	5	-	.8387	.5169	พึงพอใจ
การยอมรับจากสังคม	6	76	10	1	-	0.936	.462	พึงพอใจ
ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง	5	63	22	3	-	0.753	.602	พึงพอใจ
ในฐานะผู้ประกอบการ	51	37	3	1	-	1.500	.620	พึงพอใจมาก

จากตาราง 12 แสดงระดับความพึงพอใจในผลการดำเนินงานในด้านรายได้ อยู่ในระดับพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .8387 การยอมรับจากสังคม อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .936 ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .753 และ ในฐานะผู้ประกอบการ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.500 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ รองมาคือ การยอมรับจากสังคม ผลการดำเนินงานในด้านรายได้ ความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง ตามลำดับ

5. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

ตาราง 13 แสดงจำนวน (ความถี่) ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	\bar{X}	S.D.	ระดับคะแนน
ความเป็นตัวของตัวเอง	4.034	.3209	ระดับสูง
ความมีนวัตกรรม	3.747	.5522	ระดับสูง
ความกล้าเสี่ยง	3.465	.5168	ระดับสูง
ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน	3.586	.4029	ระดับสูง
ความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้	3.772	.5413	ระดับสูง
ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.077	.3889	ระดับสูง

จากตาราง 13 แสดงคุณลักษณะของผู้ประกอบการทั้ง 6 ด้าน ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามมีคุณลักษณะผู้ประกอบการ มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการอยู่ในระดับสูง โดยความเป็นตัวของตัวเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.034 ความมีนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.747 ความกล้าเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.465 ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.586 ความสม่ำเสมอในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.771 และ ความใส่ใจในความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.077 กลุ่มตัวอย่าง มีคุณลักษณะผู้ประกอบการด้าน ความใส่ใจในความสำเร็จ มากที่สุด รองลงมา ความเป็นตัวของตัวเอง ความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ ความมีนวัตกรรม ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน และความกล้าเสี่ยง ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

1. ภูมิความรู้ความชำนาญที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ระดับการศึกษา

สมมติฐานที่ 1 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากด้านแนวโน้มของกำไร

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ด้านแนวโน้มของกำไร

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลการดำเนินงาน ด้านแนวโน้มของกำไร

สมมติฐานที่ 2 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านผลการดำเนินงาน ด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของยอดขาย

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ด้านแนวโน้มของยอดขาย

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน ด้านแนวโน้มของยอดขาย

สมมติฐานที่ 4 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในรายได้

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในรายได้

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในรายได้

สมมติฐานที่ 5 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจาก ความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม

สมมติฐานที่ 6 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

สมมติฐานที่ 7 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

H_0 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

H_1 : ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation) แบบ Spearman's rho และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่านัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่า .05

ตาราง 14 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	n
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	.095	.363	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	-.056	.596	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	-.024	.818	93
4. ความพอใจในรายได้	-.120	.252	93
5. ความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม	.116	.267	93
6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	-.127	.223	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	-.157	.134	93
ความพึงพอใจโดยรวม	.048	.644	93

จากตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินกิจการโดยรวม และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. ระดับการศึกษากับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .363 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร
2. ระดับการศึกษากับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .596 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า
3. ระดับการศึกษากับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .818 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย
4. ระดับการศึกษากับความพึงพอใจในรายได้ พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .252 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในรายได้
5. ระดับการศึกษากับความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .267 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม

สมมติฐานที่ 5 ประสพการณ์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม

H_0 : ประสพการณ์ในด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม

H_1 : ประสพการณ์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม

สมมติฐานที่ 6 ประสพการณ์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

H_0 : ประสพการณ์ในด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

H_1 : ประสพการณ์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

สมมติฐานที่ 7 ประสพการณ์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

H_0 : ประสพการณ์ในด้านอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

H_1 : ประสพการณ์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

ตาราง 15 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของประสพการณ์ในด้านอาชีพกับความสำเร็ของผู้ประกอบการ โดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	N
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	-.043	.680	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	-.199	.056	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	-.173	.097	93
4. ความพอใจในรายได้	-.011	.913	93
5. ความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม	.137	.191	93
6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	.014	.891	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	.090	.393	93
ความพึงพอใจโดยรวม	-.048	.648	93

จากตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์ในอาชีพกับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ประสพการณ์

ในอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินกิจการโดยรวม และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. ประสิทธิภาพในอาชีพกับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .680 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในอาชีพของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร

2. ประสิทธิภาพในอาชีพกับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .056 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในอาชีพของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

3. ประสิทธิภาพในอาชีพกับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .097 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในอาชีพของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย

4. ประสิทธิภาพในอาชีพกับความพึงพอใจในรายได้พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .913 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในอาชีพของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในรายได้

5. ประสิทธิภาพในอาชีพกับความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .191 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในอาชีพของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม

6. ประสิทธิภาพในอาชีพกับความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .891 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในอาชีพของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

7. ประสิทธิภาพในอาชีพกับความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .393 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในอาชีพของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

ประสิทธิภาพทางด้านการบริหาร

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพในการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของกำไร

H_0 : ประสิทธิภาพในด้านการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของกำไร

สมมติฐานที่ 7 ประสิทธิภาพในด้านการบริหารความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

H_0 : ประสิทธิภาพในด้านการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

H_1 : ประสิทธิภาพในด้านการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

ตาราง 16 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพในด้านการบริหารกับความสำเร็ของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	n
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	-.088	.420	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	-.162	.120	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	-.178	.087	93
4. ความพอใจในพึงพอใจในรายได้	-.002	.982	93
5. ความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม	.123	.241	93
6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	.081	.439	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	.009	.934	93
ความพึงพอใจโดยรวม	-.054	.609	93

จากตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในด้านการบริหารกับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ประสิทธิภาพในด้านการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินการโดยรวม และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. ประสิทธิภาพในด้านการบริหารกับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .420 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในด้านการบริหารของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร

2. ประสิทธิภาพในด้านการบริหารกับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .120 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในด้านการบริหารของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

3. ประสิทธิภาพในด้านการบริหารกับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขายพบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .087 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ประสิทธิภาพในด้านการบริหารของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย

ตาราง 17 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเอง กับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	n
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	.120	.251	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	.040	.702	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	.017	.870	93
4. ความพอใจในด้านพึงพอใจในรายได้	-.021	.841	93
5. ความพึงพอใจในด้านการยอมรับจากสังคม	.076	.468	93
6. ความพึงพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	.082	.437	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	.005	.958	93
ความพึงพอใจโดยรวม	.066	.533	93

จากตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองกับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ลักษณะด้านความเป็นตัวของตัวเองไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินกิจการโดยรวม และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองกับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .251 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองกับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .702 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองกับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขายพบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .870 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย

4. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองกับความพึงพอใจในรายได้พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .841 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในรายได้

ตาราง 18 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	n
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	.220*	.034	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	-.092	.379	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	.027	.798	93
4. ความพอใจในด้านพึงพอใจในรายได้	.132	.208	93
5. ความพึงพอใจในด้านการยอมรับจากสังคม	.053	.617	93
6. ความพึงพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	.153	.142	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	.068	.520	93
ความพึงพอใจโดยรวม	.101	.333	93

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ลักษณะด้านความมีนวัตกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินการโดยรวม และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .034 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) มีค่าเท่ากับ .220 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .379 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .798 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย

4. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความพึงพอใจในด้านรายได้พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .208 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในรายได้

5. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .617 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม

6. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความพึงพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .142 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

7. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมกับความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .520 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

การศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะธุรกิจและชนิดสินค้าสินค้าและบริการ ด้านคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม

ตาราง 19 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการโดยใช้ลักษณะธุรกิจและชนิดสินค้าสินค้าและบริการ

คุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	F-Prob.	
ลักษณะธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.039	1.013	3.60*	.016
	ภายในกลุ่ม	89	25.023	.281		
	รวม	92	28.062			
ชนิดสินค้าสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม	12	3.971	.331	1.09	.37
	ภายในกลุ่ม	80	24.091	.301		
	รวม	92	28.062			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการโดยใช้ลักษณะธุรกิจ และชนิดของสินค้าหรือบริการ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ทางเดียว One way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ลักษณะธุรกิจ มีค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 ซึ่งเป็นการทดสอบความแตกต่างด้านลักษณะธุรกิจที่มีต่อคุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม พบว่าผู้ประกอบการที่มีลักษณะของธุรกิจแตกต่างกัน ผู้ประกอบการมีระดับคุณลักษณะที่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังนี้

ตาราง 20 แสดงผลการผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของลักษณะของธุรกิจที่แตกต่างกันที่มีต่อคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม

ลักษณะธุรกิจ	\bar{X}	การผลิตสินค้า	กิจการค้าส่ง	กิจการค้าปลีก	กิจการให้บริการ
การผลิตสินค้า	3.9459	-	.3778*	.4346*	.2068
			(.041)	(.003)	(.145)
กิจการค้าส่ง	3.5682		-	.0568	-.1709
				(.772)	(.382)
กิจการค้าปลีก	3.5114			-	-.227
					(.153)
กิจการให้บริการ	3.7391				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 20 แสดงว่า ผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบการผลิตสินค้ากับกิจการค้าส่ง มีค่า Sig. เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบการผลิตสินค้ากับผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบกิจการค้าส่งมีความแตกต่างกันคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ .3778 และผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบการผลิตสินค้ากับกิจการค้าปลีก มีค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบการผลิตสินค้ากับผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบกิจการค้าปลีกมีความแตกต่างกันคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ .2068

คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยง

สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงของตัวเองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของกำไร

H_0 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของกำไร

H_1 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของกำไร

H_0 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

H_1 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

ตาราง 21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	n
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	.153	.144	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	.074	.483	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	.115	.597	93
4. ความพอใจในรายได้	-.001	.274	93
5. ความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม	.070	.504	93
6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	.138	.187	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	.089	.398	93
ความพึงพอใจโดยรวม	.138	.187	93

จากตาราง 21 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงกับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ลักษณะด้านความกล้าเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินการโดยรวม และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงกับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .144 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงกับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .483 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงกับความพึงพอใจในด้านแนวโน้มของยอดขายพบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .274 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย

ตาราง 22 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	n
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	.375**	.000	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	.097	.354	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	.161	.124	93
4. ความพอใจในรายได้	.263*	.011	93
5. ความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม	.059	.572	93
6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	.425**	.000	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	.329**	.001	93
ความพึงพอใจโดยรวม	.371**	.000	93

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินกิจการโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์(r) มีค่าเท่ากับ .371 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ในทิศทางบวก และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) มีค่าเท่ากับ .375 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .354 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .124 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย

4. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความพึงพอใจในรายได้ พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) มีค่าเท่ากับ .263 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

5. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความพึงพอใจในด้านการยอมรับจากสังคม พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .572 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านการยอมรับจากสังคม

6. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความพึงพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่งได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) มีค่าเท่ากับ .425 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

7. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันกับความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) มีค่าเท่ากับ .329 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

การศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะธุรกิจและชนิดสินค้าสินค้าและบริการกับคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขัน

ตาราง 23 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการ โดยใช้ลักษณะธุรกิจและชนิดสินค้าและบริการ

คุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขัน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	F-Prob.
ลักษณะธุรกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	.672	.224	1.397	.249
	ภายในกลุ่ม	89	14.265	.160		
	รวม	92	14.937			
ชนิดสินค้าและบริการ	ระหว่างกลุ่ม	12	1.373	.114	.675	.770
	ภายในกลุ่ม	80	13.564	.170		
	รวม	92	14.937			

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันของผู้ประกอบการโดยใช้ลักษณะธุรกิจ และ ชนิดของสินค้าและบริการ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ลักษณะธุรกิจ มีค่า F-Prob. มากกว่า .05 ซึ่งเป็นการทดสอบความแตกต่างด้านลักษณะธุรกิจและชนิดของสินค้าและบริการที่มีต่อคุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขัน พบว่าผู้ประกอบการที่มีลักษณะของธุรกิจและ ชนิดสินค้าและบริการไม่แตกต่างกัน

คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้

สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของกำไร

H_0 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของกำไร

H_1 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของกำไร

สมมติฐานที่ 2 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

H_0 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน วัดจากแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

H_0 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

H_1 : คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

ตาราง 24 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้กับความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	n
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	.157	.134	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	-.014	.896	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	-.031	.764	93
4. ความพอใจในรายได้	-.114	.278	93
5. ความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม	-.016	.878	93
6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	-.025	.810	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	-.040	.702	93
ความพึงพอใจโดยรวม	-.022	.837	93

จากตาราง 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอ และความใส่ใจในการเรียนรู้กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ลักษณะด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินการโดยรวม และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .134 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .896 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .764 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐาน

ตาราง 25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความ
ความสำเร็จของผู้ประกอบการโดยการวัดจากระดับความพึงพอใจในการดำเนินการเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่	r	Sig.	n
1. ความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร	.101	.337	93
2. ความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	.007	.944	93
3. ความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย	-.014	.891	93
4. ความพอใจในรายได้	.017	.868	93
5. ความพึงพอใจในการยอมรับจากสังคม	-.063	.550	93
6. ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง	.044	.678	93
7. ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ	-.017	.871	93
ความพึงพอใจโดยรวม	-.016	.881	93

จากตาราง 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ พบว่า ลักษณะด้านความใส่ใจในความสำเร็จไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการดำเนินกิจการโดยรวม และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า

1. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .337 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .944 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า

3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .891 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย

4. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความพึงพอใจในด้านรายได้ พบว่า พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .868 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านรายได้

5. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความพึงพอใจในด้านการยอมรับจากสังคม พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .550 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านการยอมรับจากสังคม

6. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความพึงพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .678 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง

7. คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จกับความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ พบว่า ค่า Sig. (2 Tailed) เท่ากับ .871 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความใส่ใจในความสำเร็จของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะผู้ประกอบการ และภูมิความรู้ความชำนาญที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร” เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้ประกอบการทั้งจากการศึกษาจะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้ประกอบการทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย 1.ความเป็นตัวของตัวเอง 2. ความมีนวัตกรรม 3. ความกล้าเสี่ยง 4. ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน 5. ความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ 6. ความใส่ใจในความสำเร็จ และภูมิความรู้ความชำนาญ ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านอาชีพ และประสบการณ์ทางด้านการบริหาร กับการประสบความสำเร็จของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการประเมินตนเอง และเป็นข้อมูลแก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านบุคคลของผู้ประกอบการที่จะมีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้ คือ

เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญกับความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สมมติฐานในการทำวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ อันประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในด้านอาชีพ และประสบการณ์ในด้านการบริหาร มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการ อันประกอบด้วย ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ ความใส่ใจในความสำเร็จ ความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่อยู่ในทำเนียบผู้ประกอบการ SMEs ในเว็บไซต์ www.smethai.net จัดทำโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

บริษัทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าโดยใช้สูตรคำนวณ Taro Yamane (อ้างอิงใน บุญธรรม กิจปริดาภิรุทธิ์. 2543: 88) โดยยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับร้อยละ 10 หรือเท่ากับ 0.10 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 90 ทำให้ได้จำนวนตามตัวอย่างทั้งหมด 93 ราย จากการส่งแบบสอบถามทางจดหมายจำนวน 1193

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างเป็นแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังนี้
 ขั้นตอนที่ 1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามจุดหมาย (Purposive sampling) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากร
 ขั้นตอนที่ 2. การสุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถามที่ตอบกลับมาโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย จำนวน 93 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ค้นคว้า

ทางผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือในการวิจัยโดยการออกแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของสถานประกอบการ และข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลของสถานประกอบการประกอบด้วย ลักษณะของธุรกิจ จำนวนสินทรัพย์ถาวร จำนวนการจ้างงาน ชนิดสินค้าและบริการ เป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 4 ข้อ
 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการทำงานก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ รายได้ก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ 5 ข้อ คำถามปลายเปิด 1 ข้อ สำหรับ อายุ ข้อมูลด้านภูมิความรู้ความชำนาญ ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในด้านอาชีพ และประสบการณ์ด้านการบริหาร เป็นคำถามแบบเลือกตอบ 1 ข้อ สำหรับ ระดับการศึกษา และคำถามปลายเปิด 2 ข้อ สำหรับ คำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทั้งด้านอาชีพ และด้านการบริหาร

ตอนที่ 2. เป็นแบบวัดระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ ประกอบด้วย รายได้ ผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย แนวโน้มของกำไร แนวโน้มของจำนวนลูกค้า แนวโน้มของยอดขาย การยอมรับจากสังคม ความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง ความภูมิใจในฐานะผู้ประกอบการ จำนวนคำถามทั้งหมด 16 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราวัดแบบ ลิเกิร์ตสสเกล

ตอนที่ 3. เป็นแบบวัดคุณลักษณะผู้ประกอบการ ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ความเป็นตัวของตัวเอนำแบบสอบถาม ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ ความพึงพอใจในความสำเร็จ เป็นแบบสอบถามมาตราวัดแบบ ลิเกิร์ตสสเกล

ตอนท้ายของแบบสอบถาม จะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรับข้อมูลเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นได้ทำการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างทางจดหมายพร้อมจดหมายตอบกลับ โดยภายในจดหมายจะมีคำอธิบายถึงจุดมุ่งหมายในการวิจัย และกำหนดเวลาในการส่งแบบสอบถามคืน

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

รวบรวมและนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรงจอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์และประมวลผลซึ่งใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS Version 11 ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลในตอนต้นที่ 1 ซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลของสถานประกอบการ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ มาแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ สำหรับคำถามปลายเปิด และการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับ ประสิทธิภาพด้านอาชีพและ ประสิทธิภาพด้านการบริหาร
2. นำข้อมูลในตอนต้นที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินกิจการอยู่ มาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. นำข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินกิจการอยู่มาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. หาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ กับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ และ หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้ประกอบการ กับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของ Spearman's rho สำหรับการหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่ และใช้สถิติสหสัมพันธ์ของ Pearson สำหรับการหาความสัมพันธ์ระหว่าง ประสิทธิภาพด้านอาชีพ ประสิทธิภาพด้านการบริหาร และคุณลักษณะผู้ประกอบการ กับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ข้อมูลของสถานประกอบการ และข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลของสถานประกอบการ

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า สถานประกอบการเป็นส่วนใหญ่เป็น ธุรกิจด้านการผลิตสินค้า คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ กิจการให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 24.7 กิจการค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 23.7 กิจการค้า

ส่ง คิดเป็นร้อยละ 11.8 ตามลำดับ จำนวนสินทรัพย์ถาวร สถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามที่ตอบแบบสอบถามเป็น สถานประกอบการส่วนใหญ่มี จำนวนสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 97.8 จำนวนสินทรัพย์ถาวรระหว่าง 31 ถึง 50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.1 จำนวนสินทรัพย์ถาวรระหว่าง 51 - 60 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.1 มีจำนวนการจ้างงาน สถานประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 88.2 จำนวนการจ้างงานระหว่าง 15 ถึง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 จำนวน การจ้างงานระหว่าง 26 ถึง 50 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ชนิดของสินค้าและบริการ สถานประกอบ โดยสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กลุ่มอาหารและอาหารสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมา คือ กลุ่มก่อสร้าง และ อสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 12.9 กลุ่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.8 กลุ่มพลาสติกเท่ากับกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 7.5 กลุ่มยาและเคมีภัณฑ์เท่ากับกลุ่มหัตถกรรม คิดเป็นร้อยละ 5.4 กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่ง เท่ากับกลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง คิดเป็นร้อยละ 4.3 เท่ากับ กลุ่มเซรามิกและแก้ว เท่ากับ กลุ่มบรรจุภัณฑ์ และ กลุ่มการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 3.2 และกลุ่มชิ้นส่วนรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากจำแนกขนาดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามร่างกฎกระทรวงอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นธุรกิจการย่อม ร้อยละ 97.8 และเป็นขนาดกลาง ร้อยละ 2.2

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย คิดเป็นร้อยละ 73.1 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 26.9 มี โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.0 20 - 30 ปีคิดเป็นร้อยละ 10.8 และ อายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

สำหรับสถานภาพการทำงานก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ส่วนใหญ่ที่เคยเป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาคือ ทำงานกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 16.1ว่างงาน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และ รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ โดยมีการส่วนใหญ่คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.8 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.7 มากกว่า 50,001บาท 30,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.5 และ 40.001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ส่วนสาเหตุมาเป็นผู้ประกอบการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการมีกิจการเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาคือ รับกิจการต่อจากครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 19.4 เพื่อนชักชวนคิดเป็นร้อยละ 5.34 และ ว่างงาน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ข้อมูลด้านภูมิความรู้ความชำนาญ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมาคือ อนุปริญญา / ปวส คิดเป็นร้อยละ 14.0 มัธยมศึกษาปลาย/ ปวช คิดเป็นร้อยละ 12.9 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 9.7 มัธยมศึกษาต้น คิดเป็นร้อยละ 3.2และ ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.2 ตามลำดับ โดยมีประสบการณ์ทางด้านอาชีพระหว่าง 1 ปี ถึง 36 ปี ซึ่งประสบการณ์เฉลี่ยที่ 12.315 ปี สำหรับประสบการณ์ทางด้านการบริหารน้อยที่สุดคือ 1 ปี ถึง 36 ปี ส่วนประสบการณ์ทางด้านอาชีพเฉลี่ยที่ 10.88 ปี

ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่

ระดับความพึงพอใจในผลการดำเนินการในแนวโน้มของกำไรในช่วงปี 2541 ถึง 2545 มีแนวโน้มของกำไรเพิ่มขึ้น โดย แนวโน้มของกำไรในปี 2545 เทียบกับ 2544 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .8387 แนวโน้มของกำไรในปี 2544 เทียบกับ 2543 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .68 แนวโน้มของกำไรในปี 2543 เทียบกับ 2542 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .52 แนวโน้มของกำไรในปี 2542 เทียบกับ 2541 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยค่าเฉลี่ย .03

ระดับความพึงพอใจในผลการดำเนินการในแนวโน้มของจำนวนลูกค้าในช่วงปี 2541 ถึง 2545 มีแนวโน้มของจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น โดยแนวโน้มของจำนวนลูกค้าในปี 2545 เทียบกับ 2544 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .74 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าในปี 2544 เทียบกับ 2543 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .60 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าในปี 2543 เทียบกับ 2542 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย .28 แนวโน้มของจำนวนลูกค้าในปี 2542 เทียบกับ 2541 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย 0.17

ระดับความพึงพอใจในผลการดำเนินการในแนวโน้มของยอดขายในช่วงปี 2541 ถึง 2545 มีแนวโน้มของยอดขายเพิ่มขึ้น โดย แนวโน้มของยอดขายในปี 2545 เทียบกับ 2544 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .70 แนวโน้มของขายในปี 2544 เทียบกับ 2543 อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .55 แนวโน้มของขายในปี 2543 เทียบกับ 2542 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย .20 แนวโน้มด้านด้านขายในปี 2542 เทียบกับ 2541 อยู่ในระดับเฉย ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย .09

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการในด้านรายได้ ด้านการยอมรับจากสังคม ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง และ ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ

จากการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 1.500 รองมาคือ การยอมรับจากสังคม อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .936 ผลการดำเนินงานในด้านรายได้ อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .839 ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่งมี อยู่ในระดับพึงพอใจ โดยมีค่าเฉลี่ย .753 ตามลำดับ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ทั้ง 6 ด้าน ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามมีคุณลักษณะผู้ประกอบการ มากที่สุดคือ ความใส่ใจในความสำเร็จ อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.077 รองลงมาคือ ความเป็นตัวของตัวเอง อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.034 ความสม่ำเสมอในการเรียนรู้ อยู่ในระดับสูง โดยค่าเฉลี่ย 3.771 ความมีนวัตกรรม อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.747 ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.586 และ ความกล้าเสี่ยง อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.465

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ภูมิความรู้ความชำนาญ

1.1 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ จากการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวม และความพึงพอใจเป็นรายด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

1.2 ประสบการณ์ด้านอาชีพของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ จากการวิจัยพบว่า ประสบการณ์ด้านอาชีพของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวม และความพึงพอใจเป็นรายด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

1.3 ประสบการณ์ด้านการบริหารของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ จากการวิจัยพบว่า ประสบการณ์ด้านการบริหารของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวม และความพึงพอใจเป็นรายด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

2.1 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความเป็นตัวของตัวเองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการวิจัยพบว่า ลักษณะความเป็นตัวของตัวเองไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวม และความพึงพอใจเป็นรายด้าน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

2.2 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการวิจัย พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยไม่มี ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจโดยรวม และรายด้าน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ยกเว้น คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีเท่ากับ .220 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้น มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

เมื่อพิจารณาเชิงเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการที่มีชนิดธุรกิจแตกต่างกันพบว่า ผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบการผลิตสินค้ากับผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบกิจการค้าส่งมีความแตกต่างกันคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ .3778 และ ผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบการผลิตสินค้ากับผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบกิจการค้าปลีกมีความแตกต่างกันคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรม ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ .2068

2.3 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความกล้าเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวม และความพึงพอใจเป็นรายด้าน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

2.4 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวม พบความสัมพันธ์อย่าง ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) มีค่าเท่ากับ .371 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก และความพึงพอใจรายด้านพบว่า

คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .375 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในแนวโน้มของจำนวนลูกค้า ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในแนวโน้มของยอดขาย ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจด้านรายได้ ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .263 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจในด้านการยอมรับจากสังคม ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจด้านความสำเร็จเหนือคู่แข่ง ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .425 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจด้านความพอใจในฐานะผู้ประกอบการ ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .329 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก

เมื่อพิจารณาเชิงเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการที่มีชนิดธุรกิจแตกต่างกันพบว่า ผู้ประกอบการที่มีธุรกิจแบบการผลิตสินค้า กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก และการให้บริการ ไม่มีความแตกต่างกันคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการ

จากการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความสม่ำเสมอและความใส่ใจในการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวม และความพึงพอใจเป็นรายด้าน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

2.6 คุณลักษณะของผู้ประกอบการทางด้านความใส่ใจในความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการ

จากการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการด้านความใส่ใจในความสำเร็จไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของผู้ประกอบการที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวม และความพึงพอใจเป็นรายด้าน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์คุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีต่อปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิความรู้ความชำนาญกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่

ระดับการศึกษา งานวิจัยไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการกับความสำเร็ที่วัดจากความพึงพอใจในการดำเนินกิจการทั้งโดยรวมและรายด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากธุรกิจที่ผู้ประกอบการดำเนินการ อาจไม่ใช่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาโดยตรง

ประสบการณ์ด้านอาชีพ งานวิจัยไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง ประสบการณ์ทางด้านอาชีพกับความสำเร็จที่วัดจากความพึงพอใจในการดำเนินกิจการทั้งโดยรวมและรายด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารีชาติ บุณยะโรจน์ (2544: 86) ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ ทางอาชีพ กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจร้านขายหนังสือ และงานวิจัยของ วรณา ฉายาวัดนะ (2544) ได้ศึกษากับธุรกิจแม่พิมพ์โลหะและพลาสติก ก็ไม่พบความสัมพันธ์ข้างต้นเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ เคร์เซอร์ ครุฟ และเฟรสเซอร์ (ปารีชาติ .บุณยะโรจน์. 2544 : 36 ; อ้างอิงจาก Keyser, Kruij and Frese. 2000. *Success and Failure of Micro Business owner in Africa.*) ซึ่งไม่พบความสัมพันธ์ ระหว่างความชำนาญในงานกับความสำเร็จโดยได้ศึกษาผู้ประกอบการขนาดย่อมในประเทศแซมเบีย

ประสบการณ์ในด้านการบริหาร งานวิจัยไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง ประสบการณ์ทางด้านอาชีพกับความสำเร็จที่วัดจากความพึงพอใจในการดำเนินกิจการทั้งโดยรวมและราย ด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารีชาติ บุณยะโรจน์ (2544 : 86) ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างประสบ การณ์ทางอาชีพ กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจร้านขายหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคูเปอร์ จิมิโน-แกสกอนและวู Cooper Gimeno-Gascon and Woo ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความชำนาญในงาน กับความสำเร็จโดยได้ศึกษาผู้ประกอบการขนาดย่อม อย่างไรก็ตามงานวิจัยขัดแย้งกับ วรณา ฉายาวัดนะ (2544: 96) ได้ศึกษากับธุรกิจแม่พิมพ์โลหะและพลาสติก พบว่า ภูมิความรู้ในด้านการบริหารมีความสัมพันธ์ ในเชิงบวกกับความสำเร็จในด้านการดำเนินธุรกิจ

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะผู้ประกอบการกับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อ กิจการที่ได้ดำเนินการอยู่

งานวิจัยนี้พบความสัมพันธ์เป็นรายด้านของคุณลักษณะผู้ประกอบการกับความพึงพอใจของผู้ ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่คือ

คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความเป็นตัวของตัวเอง

การวิจัยครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างลักษณะความเป็นตัวของตัวเองกับความ พึงพอใจของผู้ประกอบการทั้ง กับความสำเร็จที่วัดจากความพึงพอใจในการดำเนินการทั้ง ด้านรายได้ ผลการ ดำเนินงานโดยใช้ข้อมูลการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในปี 2545 กับปี 2544 ซึ่งเป็นช่วงเวลาปัจจุบัน ทั้ง สามด้าน อันประกอบด้วย แนวโน้มของกำไร แนวโน้มด้านลูกค้า และแนวโน้มของยอดขาย การยอมรับจาก สังคม ความพึงพอใจในความสำเร็จเหนือคู่แข่ง โดยจะเห็นได้ในระดับ พึงพอใจ และ ความพึงใจในฐานะผู้ ประกอบการ ซึ่งไปสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปารีชาติ บุณยะโรจน์ (2544: 81) ซึ่งได้ทำการศึกษาในกลุ่ม ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมร้านขายหนังสือ แต่อย่างไรก็ดี ในงานวิจัยดังกล่าวมีการอ้างถึง งานวิจัยของ วัดคิน (Wattkin,D.S) ที่ได้เสนอว่าลักษณะความเป็นตัวของตัวเองเป็นลักษณะหนึ่งที่สำคัญที่มีผลต่อการเริ่ม ต้นทำธุรกิจ เช่นเดียวกับแมมแมน (ปารีชาติ บุณยะโรจน์ 2544: 81;อ้างอิงจาก Mamman A. 1993. *Journal of Asian Business. Vol. 9 No. 4 Fall.*) ซึ่งได้วิจัยพบว่าสาเหตุที่ผู้ประกอบการเริ่มต้นกิจการมีสาเหตุมาจาก ความต้องการเป็นเจ้าของของตนเองร้อยละ 42.7 ได้ให้ความเห็นความต้องการอิสระของตน แต่ไม่อาจส่งผล ประทับถึงความสำเร็จในอนาคต

คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรม

การวิจัยพบว่าความมีนวัตกรรมของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ที่วัดจากความพอใจโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณา ฉายะวัฒน์ (2544 : 91) ซึ่งได้ศึกษากับธุรกิจอุตสาหกรรมแม่พิมพ์พลาสติก และ ปารีชาติ บุญยะโรจน์ (2544 : 82) ซึ่งได้ศึกษาธุรกิจร้านขายหนังสือ อย่างไรก็ตามงานวิจัยของอลสัน และโบเกอร์ อ้างอิงในงานวิจัยของ พบว่าลักษณะความมีนวัตกรรมเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดเล็กแต่จะต้องพิจารณาปัจจัยอื่นด้วย

งานวิจัยครั้งนี้พบว่าคุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการหากวัดจากความพึงพอใจของแนวโน้มกำไร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีเท่ากับ .220 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองข้างต้นมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาเชิงเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการที่มีชนิดธุรกิจแตกต่างกันพบว่า ผู้ประกอบการที่มีกิจการชนิดผลิตภัณฑ์จะมีคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรมที่มากกว่ากิจการค้าส่ง และกิจการค้าปลีกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกอบการที่มีกิจการชนิดผลิตภัณฑ์กับกิจการชนิดการบริการไม่พบความแตกต่างกันทางคุณลักษณะทางด้านนวัตกรรม ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ในแต่ละกิจการอาจมีความต้องการผู้ประกอบการที่มีคุณลักษณะด้านความมีนวัตกรรมแตกต่างกัน โดยจากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการที่มีกิจการด้านการผลิตสินค้าจะต้องมีความมีนวัตกรรมมากกว่ากิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก

คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยง

การวิจัยพบว่า ความกล้าเสี่ยงของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จที่วัดจากความพึงพอใจโดยรวมและรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณา ฉายะวัฒน์ (2544 : 91) ซึ่งได้ศึกษากับธุรกิจอุตสาหกรรมแม่พิมพ์โลหะและพลาสติก และ ปรีชาติ บุญยะโรจน์ (2544: 82) ซึ่งได้ศึกษากับธุรกิจร้านขายหนังสือ ทั้งสองงานวิจัยข้างต้นไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความกล้าเสี่ยงกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลอเรนซ์และตัวเซอร์ (Lorrain & Dussault) (วรรณา ฉายะวัฒน์. 2544 : 29 ; อ้างอิงจาก Andrauch Rauch and Micheal Frese. 2000. *In International Review of industrial & Organization Psychology* . p.14) และงานศึกษาของ มาริลีน คูลิลสกี(วรรณา ฉายะวัฒน์. 2544: 29 ; อ้างอิงจาก Marilyn Kourilsky. 2000. *Journal of Creative behavior third quarter, volume 14. no 3. p.185*) ซึ่งพบว่าความกล้าเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ

คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขัน

จากการวิจัยพบว่า ความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จที่วัดจากความพอใจโดยรวม มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01โดยเมื่อวิเคราะห์ พบว่า ความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางบวก กับ ความพอใจในรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความพึงพอใจในแนวโน้มของกำไร ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง ในฐานะผู้ประกอบการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 กล่าวคือ ผู้ประกอบการที่มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันสูงจะมีความสำเร็จ โดยการวัดจากความพอใจในการดำเนินธุรกิจ โดยการวัดจาก ด้านรายได้ แนวโน้มกำไร ความสำเร็จเหนือคู่แข่ง และความพอใจ ในฐานะผู้ประกอบการ มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

การที่ผู้ประกอบการมีความพยายามทำให้กิจการของตนเองอยู่เหนือคู่แข่งหรือการทำให้คู่แข่งอยู่ในตลาดเดียวกันได้ยากนั้น จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาการทำงานและผลิตภัณฑ์ให้เหนือกว่าคู่แข่ง อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปาริชาติ บุญยะโรจน์ (2544: 83) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความมุ่งมั่นในการแข่งขัน โดยให้ข้อสังเกตว่าอาจเป็นผลมาจากวัฒนธรรมของชาติไทยที่มีการปลูกฝังให้คนไทยเป็นคนมีความเอื้อเฟื้อและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือธุรกิจร้านขายหนังสือซึ่งมีการแข่งขันน้อย และงานวิจัยของปาริชาติ บุญยะโรจน์ (2544) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฟรส์เซอร์และคณะ (ปาริชาติ บุญยะโรจน์, 2544 : 83 ; อ้างอิงจาก Michael Frese, Stetanic I. Krauss, and Chritain Friedrich. 2000. *Success and Failure of Micro Business Owners in Africa*. P.121) ที่ได้ทำการในกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ของประเทศซิมบับเว พบว่า ลักษณะความมุ่งมั่นในการแข่งขันไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการ

จากการศึกษาในรายละเอียดโดยการศึกษาคุณลักษณะความมุ่งมั่นในการแข่งขันในแต่ละชนิดของธุรกิจ และชนิดของสินค้าและบริการ พบว่า ผู้ประกอบการในแต่ละลักษณะของธุรกิจ และชนิดสินค้าและบริการ ไม่พบความแตกต่างด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันควรจะต้องมีในตัวผู้ประกอบการทุกลักษณะของธุรกิจ และทุกชนิดสินค้าและบริการ

คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความสม่ำเสมอและความใฝ่ใจในการเรียนรู้

จากการวิจัยพบว่า ความสม่ำเสมอในการเรียนรู้และความใฝ่ใจในการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ ทั้งโดยรวมและ รายด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของปาริชาติ บุญยะโรจน์ (2544 : 84) ซึ่งในกลุ่มธุรกิจร้านขายหนังสือ ซึ่งได้ให้ความเห็นว่า ธุรกิจร้านขายหนังสือเป็นธุรกิจเป็นธุรกิจที่ไม่มีการแข่งขันและผูกขาดในพื้นที่ ดังนั้นความผิดพลาดที่เกิดขึ้นไม่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณา ฉายะวิวัฒนะ (2544 : 93) ซึ่งพบความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงและใฝ่ใจในการเรียนรู้ กับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ในกลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์โลหะและพลาสติก โดยให้เหตุผลถึงความสัมพันธ์ว่า เนื่องมาจากอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้ความละเอียดเที่ยงตรงสูง ตลอดจนการใช้จินตนาการเพื่อทำให้เกิดภาพก่อนลงมือปฏิบัติจริง ดังนั้น ลักษณะมีความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ประกอบการรู้สึกจริงจัง

คุณลักษณะผู้ประกอบการด้านความมุ่งมั่นในความสำเร็จ

จากการวิจัยพบว่า ความมุ่งมั่นในความสำเร็จไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ ทั้งโดยรวมและ รายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณา ฉายะวิวัฒนะ (2544 : 93) และงานวิจัยของปาริชาติ บุญยะโรจน์ (2544 : 84) ซึ่งมีไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งมั่นในความสำเร็จของผู้ประกอบการกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ และโจเซฟ (ปาริชาติ บุญยะโรจน์, 2544 : 84 ; อ้างอิงจาก Joseph L. Sutton. *Problem of politics and Administration in Thailand*. 1984. p70.) ที่ศึกษาและกล่าวไว้ว่า ลักษณะคนไทยเป็นคนมีความรู้สึกมักน้อยทำให้คนไทยเป็นคนมีนิสัยมองโลกในแง่ดี ซึ่งมีความแตกต่างจากคนทางตะวันตกซึ่งมองชีวิตในแง่ความขัดแย้ง จึงอาจเป็นไปได้ที่ ลักษณะทางวัฒนธรรมทำให้ลักษณะความใฝ่ใจในความสำเร็จไม่ค่อยมีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบความสัมพันธ์ของลักษณะความมีนวัตกรรมมีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการในด้านกำไร ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญกับการมีปรับปรุงหรือพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ เสมอให้เกิดกับธุรกิจที่ดำเนินการอยู่ ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินกิจการประสบความสำเร็จได้

2. จากการวิจัยพบความสัมพันธ์ของลักษณะความมุ่งมั่นในการแข่งขันมีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ ดังนั้นผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จจะต้องดำเนินธุรกิจโดยมีการเปรียบเทียบกับกิจการอื่น ๆ ในธุรกิจเดียวกัน หรือธุรกิจที่คล้ายคลึงกันเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการแข่งขันระหว่างกิจการของตนเองกับคู่แข่ง การมุ่งมั่นที่จะให้ธุรกิจอยู่เหนือคู่แข่งจะนำไปสู่การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับกิจการของตนเอง

3. จากการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการที่มีกิจการลักษณะผลิตสินค้าจะมีความมีนวัตกรรมสูงกว่า กิจการค้าส่ง และค้าปลีก ดังนั้นผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการลักษณะผลิตสินค้าควรจะเน้นเรื่อง นวัตกรรมมากเป็นพิเศษกว่าธุรกิจประเภทอื่น ๆ

4. จากการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการที่มีกิจการลักษณะผลิตสินค้า กิจการค้าส่ง และค้าปลีก และการให้บริการไม่มีความแตกต่างกันด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขัน ดังนั้นคุณลักษณะด้านความมุ่งมั่นในการแข่งขันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินกิจการทุกลักษณะธุรกิจ และทุกชนิดสินค้าและบริการ

ข้อแนะนำสำหรับการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาคุณลักษณะและภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ ควรที่จะศึกษาควบคู่ไปกับปัจจัยอื่น ๆ ที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ ร่วมด้วย เช่น ปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเงินลงทุน และ สภาพแวดล้อม เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยตัวใดมีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ

2. ควรมีการศึกษาคุณลักษณะและภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการ กับกลุ่มธุรกิจเป็นรายธุรกิจ และทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบคุณลักษณะ และภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่มธุรกิจ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในแต่ละกลุ่มธุรกิจและเพื่อที่จะสามารถสรุปคุณลักษณะและภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการที่เหมาะสมในแต่ละกลุ่มธุรกิจ

3. ควรทำการพัฒนา เครื่องมือในการศึกษาคุณลักษณะผู้ประกอบการ ภูมิความรู้ความชำนาญ ดัชนีวัดความสำเร็จของผู้ประกอบการ ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละธุรกิจ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2529). *คู่มือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พี เอ็น คอมพิวเตอร์กราฟฟิค จำกัด
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิตนา บุญบังการ. *บทความสำรวจผลงานวิจัยด้านการประกอบการธุรกิจขนาดเล็ก ผู้กำหนดอนาคตของบัณฑิต*. ในวารสารจุฬาลงกรณ์ปริทัศน์ ปีที่ 21ฉบับที่ 79 (มีนาคม 2542) หน้า 53-61.
- จอห์น บี ไมเนอร์ . *คุณจะเป็นเจ้าของกิจการผู้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร*. แปลโดย นิกศน์ วิเทศ. (2541). กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด
- ชนินทร์ ชุณพันธ์ (2543). *การจัดการธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- ชัยสิทธิ์ เณรมีประเสริฐ. (2544). *สถิติเพื่อบริหาร*. กรุงเทพมหานคร : ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด
- ดาเวนพอร์ด, โอ โทมัส. *ทุนมนุษย์*. แปลโดย ศิริ โอภาสพงษ์ (2543). กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี จำกัด
- ถาวร - ธนะเวช ศรีสุขะโต. (2543). *เคล็ดลับธุรกิจ SMEs*. กรุงเทพมหานคร : นามมีบุ๊คส์
- คณัย เทียรพุม. (2541). *ดัชนีวัดความสำเร็จทางธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยเจริญการพิมพ์.
- วินิจ วีรยวงค์ (2532). *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพมหานคร :
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2542). *SMEs เสาหลักของอุตสาหกรรมภูษาดิ*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ประชาชน จำกัด
- สมชาย หิรัญกิตติ. (2544). *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพมหานคร : ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์ จำกัด
- อดิศักดิ์ ศรีสม. (2543). *กลยุทธ์สร้างเก้าอี้*. กรุงเทพมหานคร : นารี อินโฟ
- ชलयีน หงษ์ไพศาลวิวัฒน์. (2539). *ลักษณะผู้ประกอบการในธุรกิจการผลิต การจัดจำหน่าย และการบริการ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปาริชาติ บุณยะโรจน์ (2544). *รูปแบบ ความสัมพันธ์ และการสร้างสมการของกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในธุรกิจร้านขายหนังสือ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วรรณภา ฉายะวัฒนะ (2544). *รูปแบบ ความสัมพันธ์ ระหว่างคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญที่มีต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในอุตสาหกรรมพลาสติก ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุรพล เพิ่มผล. (2532). *ลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับการประกอบอาชีพอิสระของนักศึกษาคณะวิชาวิทยาการจัดการในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Website

<http://www.smethai.net>.

<http://www.sme.go.th>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง คุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะ และภูมิความรู้ความชำนาญของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ อันจะเป็นข้อมูลให้กับผู้ประกอบการได้นำไปใช้ในการพัฒนาปัจจัยในด้านบุคคลในส่วนของคุณลักษณะ และภูมิความรู้ความชำนาญอันจะเป็นแนวทางนำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจในอนาคต ตลอดจนเป็นข้อมูลทางด้านวิชาการสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคต

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ขอได้โปรดสละเวลาอันมีค่าของท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ โดยครบถ้วนเพื่อให้การวิจัยนี้ได้ผลสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูล สถานประกอบการ และส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบวัดระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มี การดำเนินธุรกิจ
 - ตอนที่ 3 แบบวัดคุณลักษณะผู้ประกอบการ
 - ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ
2. โปรดตอบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลในการนำมาวิเคราะห์
3. โปรดเลือกคำตอบเพียงข้อเดียว

คำตอบของท่านจะเก็บเป็นความลับ โดยจะใช้เพื่อประโยชน์ทางการวิจัย และนำเสนอผลโดยรวม จึงไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด

ตอนที่ 1 : ข้อมูล สถานประกอบการ และส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย “√” ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

ข้อมูลสถานประกอบการ

1. ลักษณะธุรกิจ

☐ การผลิตสินค้า	☐ กิจการค้าส่ง
☐ กิจการค้าปลีก	☐ กิจการให้บริการ

2. จำนวนสินทรัพย์ถาวร

☐ ไม่เกิน 30 ล้านบาท	☐ 31-50 ล้านบาท
☐ 51-60 ล้านบาท	☐ 61-100 ล้านบาท
☐ 101-200 ล้านบาท	☐ มากกว่า 200 ล้านบาท

3. จำนวนการจ้างงาน

☐ ไม่เกิน 15 คน	☐ 16-25 คน
☐ 26- 50 คน	☐ 51-200 คน
☐ มากกว่า 200 คน	

4. ชนิดของสินค้าและบริการของท่าน

☐ กลุ่มอาหารและอาหารสัตว์	☐ กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
☐ กลุ่มรองเท้าและเครื่องหนัง	☐ กลุ่มยาและเคมีภัณฑ์
☐ กลุ่มพลาสติก	☐ กลุ่มเซรามิกและแก้ว
☐ กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า	☐ กลุ่มชิ้นส่วนรถยนต์
☐ กลุ่มบรรจุภัณฑ์	☐ กลุ่มหัตถกรรม
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

5. เพศ
 ชาย หญิง
6. อายุ _____ ปี
7. สถานภาพการทำงานก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ
 พนักงานบริษัท พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 รับราชการ ทำงานกับครอบครัว
 ว่างาน
8. รายได้ก่อนมาเป็นผู้ประกอบการ (ต่อเดือน)
 ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001-20,000 บาท
 20,001-30,000 บาท 30,001-40,000 บาท
 40,001-50,000 บาท 50,001 บาทขึ้นไป
9. สาเหตุที่มาเป็นผู้ประกอบการ
 ว่างาน ต้องการมีธุรกิจของตนเอง
 รับกิจการต่อจากครอบครัว เพื่อนชักชวน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

ข้อมูลด้านภูมิความรู้ความชำนาญ

10. ระดับการศึกษา
 ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาปลาย / ปวช อนุปริญญา / ปวส
ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
11. ประสบการณ์ในด้านอาชีพ ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับการกิจการ ก่อนดำเนินกิจการจนถึงปัจจุบัน
 _____ ปี
12. ประสบการณ์ในด้านการบริหารก่อนดำเนินกิจการจนถึงปัจจุบัน _____ ปี

ตอนที่ 2 : แบบวัดระดับความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อกิจการที่ได้ดำเนินการอยู่
 คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อ แล้วพิจารณาเลือกข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดโดยทำ
 เครื่องหมาย “√” ลงในช่องใดช่องหนึ่งของหนึ่งทางขวามือเพียงช่องเดียว

ข้อมูล	ระดับความพึงพอใจ				
	พอใจ มาก	พอใจ	เฉย ๆ	ไม่พอ ใจ	ไม่พอ ใจมาก
ความพึงพอใจในรายได้					
13. ความภูมิใจในด้านรายได้ในปี 2545					
ความพึงพอใจในผลการดำเนินงาน					
แนวโน้มด้านกำไร					
14. แนวโน้มทางด้านกำไรในปี 2545 เทียบกับปี 2544					
15. แนวโน้มทางด้านกำไรในปี 2544 เทียบกับ 2543					
16. แนวโน้มทางด้านกำไรในปี 2543 เทียบกับ 2542					
17. แนวโน้มทางด้านกำไรปี 2542 เทียบกับ 2541					
แนวโน้มด้านจำนวนลูกค้า					
18. แนวโน้มด้านจำนวนลูกค้าในปี 2545 เทียบกับปี 2544					
19. แนวโน้มด้านจำนวนลูกค้าในปี 2544 เทียบกับปี 2543					
20. แนวโน้มด้านจำนวนลูกค้าในปี 2543 เทียบกับปี 2542					
21. แนวโน้มด้านจำนวนลูกค้าในปี 2542 เทียบกับปี 2541					
แนวโน้มด้านยอดขาย					
22. แนวโน้มด้านยอดขายในปี 2545 เทียบกับปี 2544					
23. แนวโน้มด้านยอดขายในปี 2544 เทียบกับ ปี 2543					
24. แนวโน้มด้านยอดขายในปี 2543 เทียบกับ ปี 2542					
25. แนวโน้มด้านยอดขายในปี 2542 เทียบกับ ปี 2541					
ความพึงพอใจจากการยอมรับจากสังคม					
26. การยอมรับจากสังคม					
ความพึงพอใจในความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง					
27. ความสำเร็จเมื่อเทียบกับคู่แข่ง					
ความพึงพอใจในฐานะผู้ประกอบการ					
28. ความภูมิใจในฐานะเป็นเจ้าของกิจการ					

ตอนที่ 3 : แบบวัดคุณลักษณะผู้ประกอบการ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อ แล้วพิจารณาเลือกข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดโดยทำเครื่องหมาย “√” ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือเพียงช่องเดียว

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	ระดับคะแนน				
	สูงที่สุด (5)	สูง (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ความเป็นตัวของตัวเอง					
29. ท่านชอบทำอะไรหนึ่งสิ่งใดด้วยตัวของท่านเอง					
30. ท่านชอบจะเป็นผู้ประกอบการเพราะเป็นการทำงานที่อิสระ					
31. ท่านมีความสุขหากท่านทำงานตามที่อยากทำ					
32. ท่านไม่ชอบทำอะไรหนึ่งสิ่งใดภายใต้การชี้นำของผู้อื่น					
33. ท่านคิดว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ประกอบการ					
34. ท่านยินดีจะรับผิดชอบผลที่เกิดจากการตัดสินใจหรือการกระทำใด ๆ ของท่านไม่ว่าจะมีผลออกมาเช่นใด					
ความมีนวัตกรรม					
35. ท่านชอบที่จะปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นอยู่เสมอ					
36. การคิดค้นคำใหม่ ๆ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ท่านสามารถทำได้					
37. ท่านเชื่อว่าคนเราไม่ควรพอใจกับสิ่งที่มีอยู่แต่ควรมหาสิ่งอื่นที่ดีกว่าให้กับตนเองอยู่เสมอ					
38. สินค้าหรือบริการของท่านต้องเป็นสิ่งที่ใหม่เสมอในสายตาของลูกค้า					
ความกล้าเสี่ยง					
39. ธุรกิจที่ท่านสนใจมากที่สุดคือธุรกิจที่ให้ผลกำไรสูงสุด					
40. หากท่านมีเงินสำหรับลงทุนทำธุรกิจได้ท่านจะพิจารณานำเงินมาลงทุน มากกว่าการเก็บเงินไว้เฉย ๆ					
41. ท่านพร้อมจะเปลี่ยนแปลงการทำธุรกิจเมื่อมีธุรกิจอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า					
42. ธุรกิจที่ท่านดำเนินการอยู่มีจุดประสงค์ในด้านการหาผลกำไรเป็นหลัก					

คุณลักษณะผู้ประกอบการ	ระดับคะแนน				
	สูงที่สุด (5)	สูง (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน					
43. ท่านคิดว่าสินค้าหรือบริการของท่านดีกว่าคู่แข่งในตลาด					
44. ท่านคิดว่าการแข่งขันในตลาดเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของท่าน					
45. ท่านเชื่อว่าท่านสามารถพัฒนาให้สินค้าของท่านนำหน้าคู่แข่งได้เสมอ					
46. ท่านเชื่อว่าสินค้าของท่านสามารถเป็นผู้นำตลาดได้					
ความสม่ำเสมอและความใฝ่ใจในการเรียนรู้					
47. ท่านเป็นคนหนึ่งที่ชอบศึกษาหาประสบการณ์จากสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต					
48. ท่านคิดว่าความผิดพลาดในอดีตเป็นครูสอนท่านในการทำงานในปัจจุบันและอนาคต					
49. ท่านติดตามข้อมูลทางธุรกิจตลอดเวลาเพื่อหาโอกาสทางธุรกิจ					
50. ในการสนทนาท่านจะสนใจเรื่องเกี่ยวกับธุรกิจมากกว่าเรื่องอื่น ๆ					
ความใฝ่ใจในความสำเร็จ					
51. งานที่ยากลำบากเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของท่าน					
52. งานที่ท่านลงมือทำจะต้องมีผลงานดีกว่าคนอื่นเสมอ					
53. ความขยันอดทนเป็นปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จ					
54. ท่านจะมุ่งมั่นทำงานที่ได้รับมอบหมายจนกว่าสำเร็จ					
55. ท่านรู้สึกภาคภูมิใจถ้าท่านสามารถทำงานให้สำเร็จได้โดยที่คนอื่นไม่สามารถทำได้					
56. ความล้มเหลวคือสิ่งที่สร้างความมานะพยายามให้กับท่าน					

ตอนที่4 : ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/๒๕๖๖

วันที่ ๕ มีนาคม 25๖6

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายชัชวาล วนิชผล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "คุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์สมชาย หิรัญกิตติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามคุณลักษณะผู้ประกอบการและภูมิความรู้ความชำนาญ ที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายชัชวาล วนิชผล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายชัชวาล วนิชผล
วันเดือนปีเกิด	12 สิงหาคม 2511
สถานที่เกิด	บางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	169/12 ซอยจรัสสินทวงศ์ 12 แขวงท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร 10600
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	วิศวกรอาวุโส
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท อูเดท์ ประเทศไทย จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	วศ.บ (วิศวกรรมเคมี) สถาบันเทคโนโลยีเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. 2530	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนทวิธาภิเศก
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนทวิธาภิเศก